

മലങ്കരസഭ

5-9-1958.

കോട്ടയം സഹായമെത്രാൻ
മാർ ഇരവാനിയോസ് തിരുമേനി

മാർ അത്താനാസോസ് തിരുമേനി
(വൈദികസിമ്മനാരി
അദ്ധ്യക്ഷൻ)

മലബാർ ഇടവകയുടെ
മാർ ഒസ്മാത്തിയോസ് തിരുമേനി

തൃപ്പമൺ സഹായമെത്രാൻ
മാർ പീലക്സിനോസ് തിരു
മേനി

പുസ്തകം 7.

കൊല്ലം സഹായ മെത്രാൻ
മാർ കൂറിലോസ് തിരുമേനി

ലക്കം 11.

വിഷയവിവരം

1.	നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ (പത്രാധിപലേഖനം)	1
2.	അമ്മാവിന്റെ അമൃത—എ. എം. വർഗീസ്, ഡെറാഡൂൺ	7
3.	എന്റെ കത്താവേ, ഇതു നീ തന്നെ ആകുന്നുവോ?—കെ. ഐ. ഐസക്, കോട്ടയം	9
4.	‘അസത്യവിശ്വാസി’കളുടെ ദൃഷ്ടിയിലെ ‘അകത്തോലിക്കർ’ അഥവാ അകത്തോലിക്കാ കത്തോലിക്കാസംജ്ഞകൾ—ഫാദർ പൗലൂസ്, കല്ലറയ്ക്കുപുറമ്പിൽ	11
5.	മലങ്കരസുറിയാനിസഭയും റോമാസിംഹാനവും—ഫാദർ തോമസ്, കൊററത്തുവിള	15
6.	ബോംബെ ഇടവക	21
7.	ഭാരതത്തിലെ സുവിശേഷവയലുകളെ വിസ്തരിപ്പിക്കുവാനെ—കെ. എം. തോമസ്	22
8.	ക്രൈസ്തവരിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി ഇടവക	23
9.	വാത്കളും കുറ്റങ്ങളും	24
10.	കൊല്ലം ഭദ്രാസനമർത്തമറിയം വനിതാസമാജം സെക്രട്ടറിയുടെ കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലത്തെ സ ഞ്ഞാരിപ്പോട്ട്	26

മെത്രാൻസ്ഥാനാഭിഷേക സജ്ജീകരണത്തിന്റെ വരവുചെലവുകളെക്കുറിച്ചു

വരവ്	രൂ	ണ	സ.	ചെലവ്.	രൂ.	ണ.	സ.
സ്വീകരണസംഘം അംഗത്വഫീസ്	6541	2	6	വന്തൽ	4005	9	0
പള്ളികളിൽനിന്നുമുള്ള സംഭാവനകൾ				മണ്ഡപം	831	0	0
	3509	15	0	ത്രോണോസും മദ്ബഹാ			
സ്ഥാനാഭിഷേകദിവസംകാണിക്ക				ഉപകരണങ്ങളും	237	5	0
വരവ്	2499	5	2	ദീപക്കാഴ്ചയും ഇലക്ട്രിസിറ്റിചാർജും	1595	2	10
സംഭാവനകൾ	205	0	0	കരിമരുന്നപ്രയോഗം	675	0	0
ശുശ്രൂഷക്രമം വിറ്റു വരവ്	194	7	0	പബ്ലിക് മീറ്റിംഗിനും ഘോഷയാത്രയും	507	5	6
തറവാടക വരവ്	65	0	0	തീരുമേനിമാർക്കും അച്ചന്മാർക്കും വാള			
				ണ്ടിയറന്മാർക്കും ഭക്ഷണം	965	0	0
				വഴിവെട്ടും വഴിനന്നാക്കും	122	8	0
				മെഡൽസ്	204	6	0
				പ്രസിദ്ധീകരണം	86	11	0
				റെറ്റലിഫോൺ	64	5	0
				ആപ്പീസുചെലവുകൾ & ചീൻറിംഗ്	691	12	6
				ഉച്ചഭക്ഷിണി	135	0	0
				ഹംസരഥം	632	10	9
				പലവക	46	6	0
				നീക്കിയിരിപ്പ്	2214	13	1
ആകെ.	13014	14	8	ആകെ.	13014	14	8

Verified & found correct

(Sd) K. C. Oommen, Agent, Travancore Bank, Kottayam; Auditor

സജ്ജീകരണകമ്മറ്റിയിൽനിന്നും ഫാദർ കെ. ഫിലിപ്പോസ് (ഒപ്പ്)

ടി

ഷെറാർ വി. സി. ഏബ്രഹാം (ഒപ്പ്)

കോട്ടയം 19-7-53.

മലങ്കരസഭ

പ്രതിമാസം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

പുസ്തകം 7.

1953 സെപ്റ്റംബർ

ലക്കം 11.

പത്രാധിപലേഖനം

നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാ യോഗങ്ങൾ

അവ എങ്ങനെയല്ലാം പ്രയോജനപ്പെടുത്താം?

സഭയുടെ പ്രാരംഭഘട്ടങ്ങളിലേക്ക് ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുക. ആത്മീക പുനരുജ്ജീവനപരിപാടിയിലെ ഭവനപ്രസ്ഥാനം ഉടനെ എല്ലാ ഇടവകകളിലും ശക്തിപ്പെടുത്തുക. ക്രൈസ്തവചൈതന്യം പ്രവൃത്തിയിൽ പ്രതിഫലിക്കട്ടെ.

നമ്മുടെ സഭയുടെ ആത്മീയ പുനരുജ്ജീവനപരിപാടിയിൽ ഭവനപ്രസ്ഥാനത്തിനു സുപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടവകകളിൽ നിലവിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാ യോഗങ്ങൾ ആത്മീകമായി ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും സൃഷ്ടിപരമായ പരിപാടികൾ സ്വീകരിച്ചു പുരോഗമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ അത് മഹത്തായ ഒരു ഭവനപ്രസ്ഥാനമായും മിഷ്യനറിപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ക്രിയാത്മകമായ ഒരു പ്രാരംഭമായും പരിണമിക്കുന്നതാണ്.

സഭയിൽ പ്രാർത്ഥനാ യോഗത്തിന് ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. ആദിമസഭയിൽ ഭവനപ്രസ്ഥാനമായി ആരംഭിച്ച പ്രാർത്ഥനാ യോഗമാണ് സഭയ്ക്ക് അതിന്റെ അടിമനപൂർവ്വമായ വളർച്ചയ്ക്കും വർദ്ധനവിനും കാരണമായത്.

നമ്മുടെ കത്തോലിക്കാ സഭാദേശാധിപതി കഴിഞ്ഞുടൻ “ഉയരത്തിൽനിന്നുമുള്ള ശക്തി”ക്കായി വി. അപ്പോസ്തോലന്മാർ വി. മർക്കോസിന്റെ ഭവനത്തിൽ—സെഫിയോൻ മാളികയിൽ—ഒരുമനപ്പെട്ട കാത്തിരിക്കുകയും പെന്തിക്കോസ്റ്റിയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ട് നിറയുകയും ചെയ്തു. അവർ പതിവുപോലെ യേശുശലോം ദേവാലയത്തിൽ

പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും “വീട്ടിൽ അപ്പം, നറുക്കിക്കൊണ്ട്” ഉല്ലാസവും ഹൃദയപരമാത്മതയും പൂണ്ട ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും സകല ജനത്തിന്റെയും കൃപ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.” (നടപ്പ് 2: 46-47) അവർ ഒരു ശരീരത്തിന്റെ അപയവങ്ങളെന്നവണ്ണം ഒരേ അഭിപ്രായത്തിലും ചിന്തയിലും വർത്തിച്ചുവന്നു. “തനിക്കുള്ളതൊന്നും സ്വന്തമെന്ന് ആരും പറഞ്ഞില്ല. സകലവും അവർക്ക് പൊതുവായിരുന്നു” (നടപ്പ് 4: 32) ഇങ്ങനെ പൊതുവെന്നു കരുതിയത് അവർ ഓരോരുത്തരുടെയും പൂർണ്ണമനസ്സാലെയല്ലാതെ സംഘടനയുടെ നിർബന്ധം ഹേതുവായിട്ടായിരുന്നില്ല. പണസംബന്ധമായി സ്വയം നിർണ്ണയാവകാശമുണ്ടായിരുന്നു (നടപ്പ് 5: 4) എന്നാൽ ആ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ വ്യാജവും വഞ്ചനയും കാണിച്ച അനന്യാസ് ദമ്പതികൾ കഠിനമായ ശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രീഭൂതരായിത്തീർന്നു എന്ന വസ്തുത നാം ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ പ്രാർത്ഥനാ യോഗപ്രസ്ഥാനം വളർന്നു ശക്തിപ്പെട്ടു വന്നതോടു കൂടി ദരിദ്രരെ പുലത്തൂർക, വിധവമാരെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലും അവർ ശ്രദ്ധചെലുത്തിത്തുടങ്ങി. (അതിനുവേണ്ടിയാണല്ലോ ആദിമ

സഭയിൽ ഏഴു ശതമാനമാരെ നിയമിച്ചത്) രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനും വിശ്വാസികളെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനുമുള്ള ശക്തി കർത്തൃദത്തമായി അപ്പോസ്തോലന്മാരോടും മറ്റും കൂടി സ്ഥിതി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ക്രിയാത്മകമായ പ്രവർത്തനം ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ ഉത്തരോത്തരവുമാണ്. മുമ്പുള്ള മുഖാന്തരീഭവിച്ചു. പൊന്നും വെള്ളിയുമെങ്കിലും കിട്ടിയെന്നുവെങ്കിലും തങ്ങളിൽ സഭാ വ്യാപരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിയുടെ മഹിമയും അവരെ ദരിദ്രന്മാരെങ്കിലും സമ്പന്നന്മാരാക്കി. ബലഹീനരെങ്കിലും ശക്തരാക്കി. അവർ തങ്ങളുടെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും പവിത്രതയുടെ ഉരകല്ലിൽ ഉരച്ചു മാറ്റു വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അപ്പോസ്തോലന്മാരെ തുടർന്നു പിൻകാലത്തു ജീവിച്ചവരും അവരോടൊപ്പം തന്നെ ധർമ്മവും വിശുദ്ധന്മാരുമായിരുന്നു. അവരുടെ ധൈര്യവും സഹനവും ജീവിതത്തിലുള്ള മുന്നേറ്റവും അവരുടെ ശത്രുക്കളെക്കൂടെ അത്ഭുതസ്തബ്ധരാക്കി. റോമാചക്രവർത്തിയായ ഡൊമീഷ്യന്റെ വാഴ്ച; നിശിതവും നിഷ്ഠൂരവുമായ പീഡ അഴിച്ചുവിട്ടു. രക്തസാക്ഷികിരീടം ചൂടുന്നതിനു വിശ്വാസികൾ അഹമഹമികയാ മുന്നോട്ടു കൂറില്ല. കണ്ടുനിന്നവരും അധികാരികൾക്കുടേയും ഈ പീഡയിൽ, പ്രസരിച്ച ക്രൈസ്തവചൈതന്യത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായി. പീഡമൂലം ക്രിസ്ത്യാനികൾ തളരുമെന്നു വളരുമെന്നു എന്നു കണ്ട അക്കാലത്തെ ഒരു തത്വജ്ഞാനിയായ പ്രോപ്പർട്ടോസ് വിസ്തരിച്ചു. “ഇപ്രകാരം ക്രിസ്ത്യാനികൾ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ജാതികൾ മുന്പോട്ടു വന്നു കുതിക്കപ്പെട്ടവനായ ഒരുവനെ (യേശുവിനെ) ഇങ്ങനെ (ദൈവമായി) വിശ്വസിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?” ഉർസനിസ് ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു. “എല്ലാവരും കുതിക്കപ്പെട്ടവനെ അവലംബമാക്കുന്നതിൽ നീ അതിശയിക്കേണ്ട. ജാതികൾ മാത്രമല്ല, അവരുടെ ദേവന്മാരും കൂടി അദ്ദേഹത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടവനാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളെ നോക്കുക. അവർ പാപകരമായ നിന്ദാപ്രവൃത്തികൾക്കു് ഒരിക്കലും പങ്കില്ലാത്തവരല്ല. അതു തന്നെ അവരുടെ സാമൂഹികവും മറ്റൊല്ലാത്തിനേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമെന്നു കണക്കാക്കുന്നു.” തത്വജ്ഞാനിയായ ഉർസനിസിന്റെ സാക്ഷ്യം ഡൊമീഷ്യന്റെ ചിന്തയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചു. അദ്ദേഹം പീഡ നിന്തുകയും ചെയ്തതായി മിഖായേൽ റാബോ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പ്രസംഗത്തേക്കാൾ പ്രവൃത്തികൾക്കാണ് നിത്യജീവ

ൻ ലക്ഷ്യമായുള്ള ജീവിതംകൊണ്ടും അവർ ക്രിസ്തുവിനെ സുവിശേഷിച്ചു. “മറ്റുള്ളവർ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടു് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിനു് നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ.”

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രിസ്ത്യാനികളായി ജീവിക്കുമെങ്കിൽ അതു മഹത്തായ സുവിശേഷഘോഷണമായിരിക്കും. നമ്മുടെ ഭവനം ക്രിസ്തീയപ്രമാണങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായി മുന്നോട്ടു പോകുമെങ്കിൽ ആ ഭവനം ആ സ്ഥലത്തെ ദീപമായിരിക്കും. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി അവന്റെ ദൈവാനുഭവത്തിൽ ക്രിസ്തീയത്വം പാലിക്കുമെങ്കിൽ അവൻ മറ്റുള്ളവർക്കു് വഴികാട്ടിയായിത്തീരുകയും അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ അവർ പിൻഗമിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ മിഷ്യനറിവേല നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ഭവനങ്ങളിൽ തന്നെ ആരംഭിക്കണം. എന്റെ നാമത്തിൽ ഇരുവരോ മൂവരോ കൂട്ടുമെങ്കിൽ അവരുടെ മദ്ധ്യേ ഞാനും ഉണ്ടു് എന്നു കർത്താവു് കല്പിച്ചിരിക്കയാൽ നാം വ്യക്തിപരമായി നല്ലവരായി ജീവിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ ക്രിസ്തീയകൂട്ടായ്മയിൽ വർത്തിക്കുവാനും അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പരസ്പരം ആശ്വസിപ്പിച്ചും ധൈര്യപ്പെടുത്തിയും മുന്നോട്ടു പോകുന്നത് എത്ര അനുഗ്രഹകരമാണു്! അതിനു് ക്രിസ്തീയഭവനപ്രസ്ഥാനം അഥവാ പ്രാർത്ഥനാ യോഗം നൽകുന്ന പ്രേരണ അമൂല്യമാണു്. വി. പൗലുസ് റോമാക്കാർക്കുള്ള തന്റെ ലേഖനത്തിൽ അകപിലായുടെ ‘വീട്ടിലെ സഭ’യ്ക്കു വന്ദനം ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും അവരുടെ അമൂല്യസേവനങ്ങളെ വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മിഷ്യനറിവേല എന്നു പറയുമ്പോൾ തന്നെ വിദേശവയലുകളിലേക്കു് സുവിശേഷഘോഷണത്തിന്നു് പോകുക എന്ന ഒരു ധാരണ പലരിലുമുണ്ടു്. ക്രിസ്തീയഭവനപ്രസ്ഥാനം ശരിയായി വളരുമെങ്കിൽ ഓരോ ഭവനത്തിൽനിന്നും നിസ്വാർത്ഥമായി സേവനതല്പരരായ യുവമിഷ്യനറിമാർ എഴുന്നേൽക്കും സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ ഇന്നു് ആരും അതിനു മുതിരാത്തതു് അതിനു തക്ക ഒരു പശ്ചാത്തലം നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളിലും സ്വദേശത്തും ഇല്ലാത്തതാണു്. ഭവനങ്ങളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും തന്നെയും അഭിപ്രായഭിന്നതകളുടെയും സമാധാനരാഹിത്യത്തിന്റെയും നിമിത്തമാണു നിലകൊള്ളുന്നതു്. തന്മൂലം വിറകിൽനിന്നുള്ള പ്രേരണ ലഭിക്കുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി സ്വന്തം ഭവനത്തെയും താല്പര്യങ്ങളെയും പരിത്യജിക്കാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവർ ചുരു

കും. പരിത്യാഗത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലല്ലാതെ സേവനതല്പരതയുടെ ലെടുകുന്നതല്ല. നമ്മുടെ ഭവനം ക്രിസ്തീയമായി പുരോഗമിക്കുകയും ക്രിസ്തീയ ചൈതന്യം അവിടെ വിളങ്ങുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ “എനിക്കുവേണ്ടി ആർ പോകും?” എന്നുള്ള ദൈവവിളി നമ്മുടെ ചെവികളിൽ മുഴങ്ങുകയും യേശുയായെപ്പോലെ “കർത്താവേ, എന്നെ അയയ്ക്കേണമേ” എന്നു വിനയപൂർവ്വം ഉണർത്തിച്ചു തന്നിട്ടു ലാഭമായതൊക്കെയും ചേരമെന്നു എണ്ണിസ്വന്തം ക്രൂരം വഹിച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിനെ ഘോഷിക്കുവാൻ നമുക്കു അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ പണം ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി നിൽക്കുകയില്ല. വേലക്കാരൻ തന്റെ കൂലിക്കു യോഗ്യനായാൽ അവന്റെ പിന്നാലേ പണം ഒരു വിശ്വസ്യസേവകനേപ്പോലെ ഓടിയെത്തിക്കൊള്ളും. എന്നാൽ കഷ്ടം, ഇന്ന് പലർക്കും ലക്ഷ്യം പണമാണ്! അടിമസഭയ്ക്ക് പണം ഒരു പ്രശ്നമേ ആയിരുന്നില്ല. പ്രത്യേക പരിപൂർണ്ണ ദൈവാഗ്രയം അവരുടെ വിജയത്തിനു നിദാനമായി. “അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ ഇടവകകളിലെ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ ഓരോ മിഷ്യനറിശ്ലൂപ്പ് എന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കണം എന്ന് ഇതിനുവശ്യപ്രസ്താവിച്ചത്”. നമ്മുടെ സ്ഥലത്തുതന്നെ പ്രയോജനകരമായ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാനുണ്ടല്ലോ. അതു ചെയ്യാനുള്ള വിളിയാണ് ഇപ്പോൾ ഇടവകകളെയും പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളെയും അടിമുചികരിക്കുന്നത്.

ഇന്ന്, നമ്മുടെ ഭവനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടണമെങ്കിൽ അടിമസഭയെ മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കണം. ഒരുമിച്ചുകൂടി വരികയും ഉല്ലാസവും ഹൃദയപരമാർത്ഥതയും പുണ്ടു ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും സകലജനത്തിന്റെയും കൃപ അനുഭവിക്കുകയും വേണം. ഒരുമിച്ചുകൂടി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് സ്നേഹത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും ഒരു നിർദ്ദേശമത്രേ. സകലർക്കും നന്മചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി പ്രാർത്ഥനായോഗം രൂപപ്പെടുമ്പോൾ അതു സകലജനത്തിന്റെയും കൃപ അനുഭവിക്കുന്നതായിത്തീരും. സംഘടനയുടെ ശക്തിയും നിർമ്മാണപരവും ജീവകാരുണ്യപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പണം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ സകലജനത്തിന്റെയും കൃപ അതിനോടു കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. അനന്യാസ് ദമ്പതികളെപ്പോലെ വ്യാജവും വഞ്ചനയും കാണിച്ചു ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം. എല്ലാവരും കളിക്കാളും തങ്ങളെക്കാളും കൂടുതലായി ക്രിസ്തു

വിനോദമുള്ള സ്നേഹത്തിൽ എരിയണം. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ മറ്റുള്ളവർക്കു പ്രകാശം കൊടുക്കാൻ വയ്യാപുങ്ങളായിരിക്കണം.

പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾക്കു് ഇന്നു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന സേവനങ്ങൾ വളരെയുണ്ടു്. നമ്മുടെ ഇടവകയിലും ദേശത്തും എത്രയോ ദരിദ്രരുണ്ടു്! നാം സംഘടിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചാൽ ആ ചെറിയ വരുടെ പുലർച്ചയ്ക്കു് എന്തെല്ലാം മഹത്സേവനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ കഴിയും. തങ്ങളുടെ പെൺകുട്ടികൾക്കു വിവാഹ പ്രായമായിട്ടും കെട്ടിച്ചവിടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ അകംനീറിക്കഴിയുന്ന സാധുക്കളായ മാതാപിതാക്കൾക്കു ആശ്വാസത്തിന്റെ കൈത്താങ്ങൽ നൽകാൻ നമുക്കു കരയെങ്കിലും കഴിവില്ലേ? സാധുക്കളുടെ കുട്ടികൾക്കു സൗജന്യവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനു സാധിക്കുകയില്ലേ? നമ്മുടെ ഇടവകയിലെ പട്ടിണിയെ പായിക്കാൻ തക്കവണ്ണം കാലക്ഷേപത്തിനു വകയുള്ളവർക്കു ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൂടെയോ? ഇടവകയിലെ വരുമാനം പൂർത്തിയാക്കുകയും ദുർവ്വയം ചെയ്യുകയും ചെയ്യാതെ ആശുപത്രികൾ, സ്കൂളുകൾ അനാഥമന്ദിരങ്ങൾ മുതലായ സൽകാര്യങ്ങൾക്കു വ്യയംചെയ്യുകയോ? “പുഴവും തുരുമ്പും കെട്ടുകയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പഴകിപ്പോകാത്ത മടിശ്ശീലുകളും തീർന്നുപോകാത്ത നിക്ഷേപവുമുണ്ടാക്കണം.” എത്രയോ പള്ളികളിലെയും പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിലെയും പണങ്ങൾ അപഹരിക്കപ്പെടുന്നു പള്ളി ഭണ്ഡാരങ്ങളും കുരിശിൻതൊട്ടികളും തുരന്നു കള്ളന്മാർ മോഷ്ടിക്കുന്നു. സൽകാര്യങ്ങൾക്കു പണം വ്യയംചെയ്യുക എന്നുള്ള ആഹ്വാനമാണു ഇവയിൽനിന്നൊക്കെയും മുഴങ്ങുന്നത്. പ്രയോജനപ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ—അതിന്നു നാം ശ്രദ്ധപതിക്കുമെങ്കിൽ—വാശിയും വൈരാഗ്യവും സ്വകീയ മേധാവിത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലുള്ള വ്യഗ്രതയും പരിവർജ്ജിച്ചു പരസ്പരസ്നേഹത്തിലും സാഹോദര്യത്തിലും സർവ്വപരി കർത്താവിനോടു കൂട്ടുചിന്തെപ്പുററിയുള്ള സ്നേഹത്തിലും മുന്നോട്ടു പോകുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളും ഇടവകകളും സമാധാനസുന്ദരമായി വിജയത്തിൽനിന്നു വിജയത്തിലേക്കു കരിച്ചയരുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിനാൽ നമ്മുടെ ആത്മിക പുനരുജ്ജീവനപദ്ധതിയുടെ പ്രായോഗികതയ്ക്കു പണത്തെ അവലംബമാക്കാതെ, അതു സ്വന്തംഭവനത്തിലും ഇടവകയിലും ആദ്യമായിത്തന്നെ ആരംഭിക്കുക. അതു ശക്തിപ്പെട്ട ഭാഗ്യകരമായ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കും. സംശയിക്കേണ്ടാ,

നാം ഞായറാഴ്ച വി. കുബ്ബാനന്തരം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു ഓരോ ഭവനത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടുകയും പ്രാർത്ഥന, പാട്ടു, വേദവായന, പ്രസംഗം തുടങ്ങിയ പരിപാടികളോടുകൂടി യോഗം നടത്തുകയുമാണല്ലോ ഇപ്പോൾ ചെയ്യപെടുന്നത്. എന്നാൽ മറ്റു പല സംഗതികളിലുമെന്നപോലെ ലോകായതികത്വം അമിതമായി കടന്നുകൂടി പ്രാർത്ഥന യോഗം എന്ന പേരുപോലും അതു അർഹിക്കുന്നില്ലാത്തനിലയിൽ പലസ്ഥലത്തും അധഃപതിച്ചുകാണുന്നതു പരിതാപകരമത്രെ.

നാം സ്വല്പം മനസ്സിരുത്തിപ്രവർത്തിക്കുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളെ ഇതിനുപരി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളപ്രകാരം നമുക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനു കഴിയുന്നതാണ്. ഇന്നത്തെ പല പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളും അവയുടെ ഉദ്ദേശത്തിൽനിന്നും വളരെ പിന്നോക്കംപോയിട്ടുണ്ട്. സർവ്വപ്രധാനമായ പ്രാർത്ഥനതന്നെ കേവലം ഒരു യോഗസാധാരണമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ട് ഈ പ്രസ്ഥാനം ബങ്കിംഗിന്റെയോ ചിട്ടിയുടെയോ ഒരു പ്രകൃതരൂപം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതായതു പണംവയ്ക്കുക, അതു ലേലംചെയ്യുക, കൂടുതൽ പലിശയ്ക്കു ലേലം വിളികേൾക്കുക ഇവകളായിപ്പോയി പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിന്റെ പ്രധാനപരിപാടികൾ. പണം ലേലത്തിൽപിടിച്ചിട്ടു യഥാസമയംവെച്ചടയ്ക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരികയും അതുകൊണ്ടു ഗുണത്തിൽ ചർച്ചാവിഷയമായും അങ്ങനെ വാക്കുസമരവും കലഹവും പൊട്ടിപ്പൊട്ടുകയും പണത്തിനു ഒരു വ്യവഹാരം അനിവാര്യമായിത്തീരുകയും, കടശി, പ്രാർത്ഥനായോഗം പരിതാപകരമായ വിധത്തിൽ നിന്നുപോകയും ചെയ്യുന്ന ഒരനുഭവം ഏതാണ്ടു സാധാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. മുരുകിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇന്നത്തെ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിൽ പലതിലും നടക്കുന്നത് ഒരുതരം 'മാമ്മോൻസേവ'യാണ്. 'നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മാമ്മോനെയുംകൂടെ സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല.' ആകയാൽ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ അവയുടെ മാമ്മോൻബന്ധത്തിൽനിന്നും മുക്തമായി യഥാർത്ഥ ദൈവാരാധനാപ്രസ്ഥാനങ്ങളായി ഉയരണം. പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ഇടവകകളിൽത്തന്നെയും ഈദുശ മാമ്മോന്യപൂജ ഇടവകയെ അതിന്റെയഥാർത്ഥ ചുമതലകളിൽനിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കുകയും ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ മാത്രം വ്യാപൃതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പള്ളികളുടെയും പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളുടെയും വാർഷികറിപ്പോർട്ടുകൾ പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ സുവിശേഷപ്രചരണത്തിനും ജീവകാരു

ണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും വ്യയംചെയ്തിട്ടുള്ള സംഖ്യകൾ എത്ര തുച്ഛം! പള്ളിക്കും പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾക്കും മുതൽകൂട്ടുന്നതിലാണ് ഭാരവാഹികളുടെ മുഖ്യ ശ്രദ്ധയും. അതുകൊണ്ടു പള്ളികളും പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളും പണംകൂടാതെ നടത്തപ്പെടണമെന്നല്ല ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത്.

പണം ഇന്നു ഏതാണ്ടു ഒരു സ്വാമിപദത്തിലാണ് നിൽക്കുന്നത്. അതിനെ ആശ്ഠേക്ഷിക്കുന്നതിനു ആളുകൾ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. പണത്തെ അതിന്റെ സ്വാമിപദത്തിൽനിന്നും ഇറക്കി സേവകസ്ഥാനത്തു നിറുത്തണം. അനീതിയുള്ള മാമ്മോനെക്കൊണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾക എന്നു കർത്താവു കല്പിക്കുന്നു. നല്ല നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കു പണം ആവശ്യമുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസം, വൈദ്യസഹായം, ദരിദ്രസംരക്ഷണം തുടങ്ങിയ നല്ലനല്ലകാര്യങ്ങൾക്കായി പണം നിർദ്വേദം ചെലവാക്കണം. മിച്ച് വയ്ക്കരുത്. വാവിൽ ഒരു രൂപായെങ്കിലും കൂടുതൽ ചെലവാകത്തക്കവണ്ണമുള്ള വിനിമയ പദ്ധതി രൂപവൽക്കരിക്കണം. പണം അതിന്റെ സേവനപരമായ ചുമതലകൾ ഒഴുക്കുനിർവ്വഹിക്കാൻ അനുജിക്കണം. കെട്ടിനിൽക്കുന്ന ജലം ഭൂഷിച്ചുപോകുന്നതുപോലെ കൂടിവയ്ക്കുന്ന പണം ദോഷംചെയ്യും. അതു ന്യായമായും പ്രയോജനകരമായും ചെലവഴിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ ദ്രവ്യം കൈയ്യടക്കി അധികാരവും പ്രാപിക്കുവാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയുണ്ടാകയില്ല.

പണത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നവരോട് അതു എന്നും വിശ്വസ്തമായിരിക്കയില്ല. ഒരു പ്രത്യേക ഇടവകയിലെ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിൽ ഒന്ന് അതിന്റെ പ്രാരംഭകാലത്തു ഭംഗിയായി നടന്നുവന്നു. ക്രമേണ പണംപയ്ച്ചു ലേലംവിളിയും മുഖ്യപരിപാടിയായിത്തീർന്നു. പ്രാർത്ഥനയിൽ അംഗങ്ങൾ അനാസ്ഥരായി. പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതുതന്നെ പണം ലേലത്തിൽപിടിക്കാനായിത്തീർന്നു. പ്രാരംഭഘട്ടങ്ങളിൽ പണം യഥാകാലം തിരിച്ചേല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എങ്കിലും ഒടുവിൽ അതു സാധിക്കാതെയായി. പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിന്റെ പണംചിലർ കരിഞ്ഞ്നയ്ക്കും കള്ളക്കച്ചവടത്തിനുമായി വിനിയോഗിച്ചു. മറ്റുചിലർ അതു മദ്യഷാപ്പുകളിൽചെലവുചെയ്യുന്നതിനും മടിച്ചില്ല. ഖജാൻജിസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നആളും പ്രലോഭനങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തനായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഖജാൻജിയുടെ ഭവനത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒരഗ്നിബാധ! കാഷ് ബുക്കു ചാവലാക്കിത്തീർത്തു. പണം വാങ്ങിച്ചവർ അതു തിരിച്ചേല്പിക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ കണ്ടു കാണിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. കണ്ടു

ആത്മാവിന്റെ അമൃത

ഇഹലോകജീവിതത്തിനപ്പുറത്തുള്ള നിത്യജീവിതത്തിലേക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ വച്ചു തന്നെ ഒരുങ്ങുക.

(ജി. എം. വാഗ്ദീപ്, ഡെറാഡൂൺ)

ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു. ആത്മസ്വരൂപനും സർവശക്തനുമായ ദൈവം തന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നു നാം വായിക്കുന്നു. (ഉല്പ. 1: 27) അതായതു ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യവും സരൂപ്യവും ആണു നാം ദർശിക്കുന്ന ഓരോ മനുഷ്യനും. ആത്മമായ മനുഷ്യനെ വസ്തുവായ ലോ

കത്തിൽ ആക്കിവെക്കണമെന്നുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്ലാൻ അനുസരിച്ച് അപര മണ്ഡലമായ ശരീരം കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അദൃശ്യനായ സർവശക്തന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ശരീരമാകുന്ന ചട്ടക്കൂട്ടിനുള്ളിൽ അധിവസിച്ചു ദൃശ്യനായി വ്യാപരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്തിൽ

ക്കും പോയി. പണവും പോയി. പ്രാർത്ഥനയോഗവും നിന്നു. ആ സ്ഥലത്തു അവശ്യം ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു സണ്ട്രസ്റ്റർകെട്ടിടം പോലും യഥാകാലം പണിതീർക്കുവാൻ ഇടയാക്കാത്തതിനാൽ നാമമാത്രമായിട്ടെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്ന സണ്ട്രസ്റ്റർ അസ്സമിച്ചു. വേറൊരു സ്ഥലത്തു ഒരു പ്രാർത്ഥനയോഗവും പ്രാർത്ഥനയോഗത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു സണ്ട്രസ്റ്റർ നടന്നുവന്നു. ആകസ്മികമായി നേരിട്ട ചില ഏതിർപ്പുകൾ മൂലം സണ്ട്രസ്റ്റർ, അതു നടത്തിവന്ന കെട്ടിടത്തിൽനിന്നും മാറ്റൊണ്ടതായി വന്നുകൂടി. പ്രാർത്ഥനയോഗം ഗങ്ങൾ കല്ലും മണ്ണും ചുമന്നു വിയർത്തുപാനിച്ചതിന്റെ ഫലമായിത്തന്നെ ഒരു സ്ഥലത്തു ഭംഗിയേറിയ ഒരു സണ്ട്രസ്റ്റർ കെട്ടിടം ചാപ്പലായിട്ടുകൂടി ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം പണികഴിപ്പിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചു. പക്ഷേ, ചാപ്പൽ തീർന്നതോടുകൂടി തങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചതെല്ലാം സാധിച്ചു എന്ന വ്യക്തമായ ഒരു ചാരിതാത്മ്യം അവരെ ഉന്മത്തരാക്കി. ചാപ്പൽ ഏതാണ്ട് ഒരിടവകയുടെ രൂപം പ്രാപിച്ചു. അതോടുകൂടി കൈകാര്യകർതൃത്വത്തിന് ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞുമുള്ള വടംവലിയുമാരംഭിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർ പണ്ഡിതന്മാരായും അധികാരപരമായുമുള്ള കാര്യങ്ങളിലേക്ക് അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. പ്രാർത്ഥന, പാട്ടു, പ്രസംഗം എന്നിവയിൽ അവർ തുലോം അശ്രദ്ധരായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ ആ പ്രാർത്ഥനയോഗവും നിന്നുപോയി. ഇങ്ങനെ അനേകമനേകം സംഭവങ്ങൾ ചുണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിയും.

പ്രാർത്ഥനയോഗങ്ങളുടെ പരാജയത്തിന്റെ കാരണങ്ങളിൽ പ്രസ്താവ്യമായ മറ്റൊരു സംഗതി

ശരിയായ നേതൃത്വത്തിന്റെ അഭാവമാണ്. പ്രാർത്ഥനയോഗം അത്മനികളുടെ ഒരു ആത്മിക പ്രസ്ഥാനമായി കരുതി പട്ടക്കാർ അതിൽ നിഷ്കർഷാപൂർവ്വമായ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതി പലയിടങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു നായകനില്ലാതെ ഒരു സംഘടനയ്ക്കും വളരാൻ കഴിയുന്നതല്ല. നേതൃത്വം നൽകാൻ കഴിവുള്ളവരെ തേടിപ്പിടിച്ചു ചുമതലയേല്പിച്ചും സ്വയം നേതൃത്വം നൽകിയും പ്രസ്ഥാനത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിൽ പട്ടക്കാരുടെ നിഷ്കൃഷ്ടമായ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതാണ്.

പ്രാർത്ഥനയോഗത്തിനു നിശ്ചിതമായ ഒരു കാര്യപരിപാടി വേണം. പ്രാർത്ഥനയോടും ധ്യാനത്തോടുംകൂടി പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിക്കണം. ആഭിമുഖ്യത്തിൽ എന്നപ്രകാരം വിശ്വാസികൾ ഏകമുദ്രയും ഏക മനസ്സും ഉള്ളവരായിരിക്കണം. ഒരുവന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു മറ്റൊരുവൻ കീഴടങ്ങണമെന്നല്ല, എല്ലാവരുടെയും ഇഷ്ടങ്ങൾക്കും താല്പര്യങ്ങൾക്കും അതീതമായുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇഷ്ടവും താല്പര്യവും, അതിന്നു നാം ഒന്നാകെ കീഴടങ്ങണം. പരസ്പരം കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന മനോഭാവം പരിവർജ്ജിക്കണം. പിതാവേ, എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല നിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറട്ടെ എന്നുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ മനോഭാവം അംഗങ്ങളിൽ വളരുമെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥനയോഗത്തിന്നു അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയുന്ന സേവനങ്ങൾ അമൂല്യങ്ങളും അത്ഭുതകരങ്ങളുമായിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മിൽക്കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കർത്താവായിരിക്കും. “എന്റെ നാമത്തിൽ ഇരുവരോ മൂവരോ ഒരുമിച്ചു കൂടുമെങ്കിൽ അവരുടെ ഇടയിൽ ഞാനും ഉണ്ടായിരിക്കും.”

ആയിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആത്മലോകത്തിന്റെ പ്രജയും അവകാശിയുമാണ്. അതിനനുസരണമായി മനുഷ്യന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ചിന്താഗതിയും അന്വേഷണബുദ്ധിയും അവൻ ആരുടെ സദൃശമായിരിക്കുന്നുവോ ആ ആത്മസ്വരൂപനെക്കുറിച്ചും ആ ആദ്ധ്യാത്മികമണ്ഡലത്തെക്കുറിച്ചും ആയിരിക്കണമെന്നു ദൈവം ഓരോ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ലൗകികവും ശാരീരികവുമായ കാര്യങ്ങൾക്കു രണ്ടാംസ്ഥാനമേ ഒരു മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉള്ളൂ.

ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽനിന്നും ആത്മാവിന്റെ അമൂല്യത വെളിവാകുന്നു. മൺമയമായ മായാമോഹത്തിൽ നിവർത്തിച്ചു പാപവും ശാപവും നിമിത്തം ദൈവത്തിൽനിന്നും അകന്നുപോയ മനുഷ്യനെ സ്വർഗ്ഗീയരക്ഷയ്ക്ക് അവകാശിയാക്കിത്തീർക്കുവാൻവേണ്ടി മനുഷ്യാവതാരം സ്വീകരിച്ചു കരിശുതരണം വരികുണ്ടതു ദൈവനിതി മാത്രമായിരുന്നു. മനുഷ്യൻ എങ്ങനെയെങ്കിലും പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെയെന്നു കരുതുവാൻ ദൈവത്തിനു എങ്ങനെ കഴിയും? കാരണം, തന്റെ സാദൃശ്യത്തിലത്രെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. വിലമതിപ്പാൻ കഴിയാത്ത ആത്മാവത്രെ അവനിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ നൽകുവാൻതക്കവണ്ണം ദൈവം അത്രകണ്ടു ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. (വി. യോഹ. 3. 16)

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജനനംമുതൽ കരിശുതരണംവരെയും മേല്പറഞ്ഞ മഹൽതപത്തെ മനുഷ്യാഹ്വദയത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനു താൻ തീവ്രയത്നം ചെയ്തു. തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയമായ സന്ദേശങ്ങളിലെല്ലാം മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. “ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വ ലോകവും നേടുകയും അവന്റെ ആത്മാവിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്താൽ അവൻ എന്തു പ്രയോജനം? മനുഷ്യാത്മാവിനു മറുവിലയായി എന്തുകൊടുപ്പാൻ കഴിയും?” എന്നെല്ലാം താൻ ജനശ്രദ്ധയെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. (വി. മത്താ. 16. 26) ഒരു ചുവട്ടടി ഭൂമിക്കു വേണ്ടിപ്പോലും ചിലപ്പോൾ രക്തപ്പഴയൊഴുക്കുവാൻ മടിക്കാത്ത മനുഷ്യൻ ഈ ബ്രഹ്മാണഡലോകത്തിന്റെ ആകമാനവിലപോലും അതിന്റെ മുമ്പിൽ ഒന്നുമില്ലാത്ത ഒരു ആത്മാവു അവനിൽ അധിവസിക്കുന്നുവെന്നു പലപ്പോഴും അറിയില്ലാത്തവനായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. നശപരമായ ഇഹലോകജീവിതത്തിനപ്പുറം അനശപരവും, അനന്തവും, അമൂല്യവും ആയ ആത്മലോകം ഉണ്ടെന്നു നസറായനായ യേശു നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നു.

സാത്താൻ എപ്പോഴും ദൈവമക്കളെ വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന അടവു, ആത്മീയബോധത്തിൽനിന്നും ദർശനത്തിൽനിന്നും മനുഷ്യനെ അകറ്റി വെറും ഭൗമിക മോഹങ്ങളുടെ അടിമയാക്കുകയെന്നുള്ളതാണ്. തിന്നുക, കുടിക്കുക, അനന്ദിക്കുക, സമ്പാദിക്കുക എന്നിത്യാദികളെല്ലാം മാത്രമാണു ജീവിതമെന്നും ജീവിതോദ്ദേശമെന്നും സാത്താൻ നമ്മെ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ “മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നത്, ദൈവത്തിന്റെ വായിൽനിന്നും വരുന്ന വചനങ്ങൾകൊണ്ടും കൂടെയാണെന്നു യേശു മിശിഹാ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. (വി. മത്താ. 4. 4) “ഒന്നാമതായി നിങ്ങൾ ദൈവത്തേയും അവന്റെ രാജ്യത്തേയും കുറിച്ച് അന്വേഷിപ്പിൻ” എന്നു കർത്താവു ജനശ്രദ്ധയോടെ അരുളിച്ചെയ്തു. (മത്താ. 6. 33) വസ്തുതയായ ഈ ലോകത്തിലെ ശാരീരികജീവിതത്തിന്റെ അപ്പുറത്തുള്ള ആത്മമായ നിയമജീവിതത്തിലേക്കു മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്തിൽവെച്ചു തന്നെ ഒരുങ്ങുവാൻ കടപ്പെട്ടവനാകുന്നുവെന്നും, ജഡികാവശ്യങ്ങൾ അവ അർഹിക്കുന്ന അളവിൽ മാത്രമേ നാം കാംക്ഷിക്കാവൂ എന്നും കർത്താവു പഠിപ്പിച്ചു. ധനംകൊണ്ടും സ്ഥാനമാനങ്ങൾകൊണ്ടും പരമ ഭാഗ്യവാന്മാരായി കരുതിക്കൊണ്ടു തന്റെ പർവ്വതപ്രസംഗം ശ്രവിക്കുവാൻ വന്ന പുരുഷാരത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടു “ആത്മാവിൽ ദരിദ്രയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ” എന്നു താൻ അരുളിച്ചെയ്തു. (വി. മത്താ. 5. 3) തന്റെ ഉപദേശങ്ങളാലും പഠിപ്പിക്കലാലും അത്ഭുത പ്രവൃത്തികളാലും സർവ്വോപരി മാതൃകാപരമായ മഹത്വജീവിതത്താലും മനുഷ്യാത്മാവിനു ദൈവത്തോടും ദൈവരാജ്യത്തോടും ഉള്ള സുദൃഢബന്ധം എന്താണെന്നു കർത്താവു വ്യക്തമാക്കിത്തന്നു. ആത്മാവിനെ പരിശുദ്ധമായി പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനു പാവവികാരങ്ങളിൽനിന്നും ഭുഷ്ഠപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും അകന്നു ജീവിക്കണമെന്നും താൻ പഠിപ്പിച്ചു.

ദൈവസാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനായ മനുഷ്യന്റെ ഈ ലോകത്തിലെ ജീവിതം മരണമെന്ന നാം പറയുന്ന ഒരു സംഭവത്തോടുകൂടി പര്യവസാനിക്കുന്നു. അതുവരെയും അവന്റെ ആത്മവാചാരങ്ങൾക്കു വിധേയമായിരുന്ന ശരീരത്തിൽനിന്നും ആ അനശപരചൈതന്യം അകന്നു എവിടെയോ പോകുന്നു. അനന്തരമുള്ള അതിന്റെ അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾ എന്താണെന്നും കർത്താവു നമ്മെ അറിയിച്ചു. സർവ്വ മനുഷ്യജാതിയുടെയും ആത്മരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി കർത്താവു കരിശുതരണം സ്വയംപരിച്ചു. അങ്ങനെ ഈ ലോകജീവിതം താൻ സമാപിപ്പിച്ച അവസരത്തിൽ

എന്റെ കർത്താവേ, ഇതു നീ തന്നെ ആകുന്നുവോ?

(കെ. ഐ. ഐസക്ക്, കോട്ടയം)

“അവൻ കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് ഭൂതം എന്ന് അവർ നിരൂപിച്ചു നിലവിളിച്ചു, ഏല്പാവരും അവനെ കണ്ടു ഭ്രമിച്ചിരുന്നു. ഉടനെ അവൻ അവരോടു സംസാരിച്ചു. ധൈര്യപ്പെടുവിൻ, ഞാൻ തന്നെയാകുന്നു; ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. (വി. മക്കോസ് 6: 49—50)

അഞ്ചപ്പം കൊണ്ട് അയ്യായിരത്തിൽ പരം ആളുകളെ പോഷിപ്പിച്ചു അവരെ പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും യേശു ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. തന്നെക്കൂടെ കൂടാതെ പടകുകയറി ഗലീലക്കുടലിന്റെ അകരെയുള്ള ബേത്സയിദയ്ക്കു നേരെ മുൻകൂട്ടി പോയ്ക്കൊള്ളുവാനായിരുന്നു കല്പന. അപ്രകാരം ശിഷ്യന്മാരെയും, പുരുഷാരത്തെ അവരുടെ വീടുകളിലേക്കും പറഞ്ഞയച്ചശേഷം യേശു തനിച്ചായി. താൻ ഏകനായി അടുത്തുള്ള ഒരു മലയിലേക്കു പ്രാർത്ഥിച്ചാനായി കയറിപ്പോയി.

കുരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് അരുളിച്ചെയ്തു, “പിതാവേ, തുക്കരങ്ങളിലേക്കു എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ ഭരമേല്പിക്കുന്നു”. (വി. ലൂക്ക 23: 46)

ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ അന്തിമ ലക്ഷ്യം അവന്റെ ആത്മാവിനെ അതിന്റെ ഉടയവനും ഉറവയും ആയ ദൈവത്തിലേക്കു ഭരമേല്പിക്കുകയെന്നുള്ളതാണെന്നു കർത്താവു വ്യക്തമാക്കിത്തന്നു. മരണമാകുന്ന മറയ്ക്കപ്പം നിത്യരാജ്യത്തിൽ ജീവിയ്ക്കുവാനുള്ളതാണെന്നു കർത്താവു വ്യക്തമാക്കിത്തന്നു. തുടക്കകയാണ് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ അനുഭവം. എന്നാൽ ദൈവമേകളായി ജീവിക്കുന്നവർക്കുമാത്രമേ പ്രസ്തുത അനുഭവം കൈവരുത്തുവാൻ സാധ്യമാകൂ എന്നു പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. പിശാചിനു അടിമപ്പെട്ട പാപജീവിതം തുടരുന്നവർക്കു ദൈവത്തിന്റെ തുക്കരങ്ങളിൽ അവരുടെ അമൂല്യമായ ആത്മാവിനെ ഭരമേല്പിച്ചു സമാധാനമായി ഈ ലോകം വിട്ടുവാൻ സാധ്യമല്ല. അങ്ങനെയുള്ളവർ അവരുടെ കൃത്യവിലോപത്തിന്റെ ശിക്ഷയായി പിശാചിനും അവന്റെ കൂട്ടുകാർക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നരകജീവിതത്തിന് അർഹരായിത്തീരുന്നതാണ്. ഈ ലോകത്തിന്റെയും അതിന്റെ സകല മഹത്വങ്ങളുടെയും വില നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ വിലയോട് ഒട്ടും താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ഇല്ലെന്നു നാം അറിയുകയും അനുതാപപൂർവ്വം ദൈവത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു ആത്മരക്ഷയ്ക്കുള്ള ആകാംക്ഷയോടുകൂടി നമുക്കു ജീവിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ശിഷ്യന്മാർ ഒരു പടകിൽ കയറി ഗലീലക്കുടലിലും.

I

രാത്രിയിലെ അന്ധകാരത്തിലും വിദൂരതയിൽ യാത്രചെയ്യുന്ന തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ യേശു തന്റെ ജ്ഞാനദൃഷ്ടിയാൽ മലമുകളിൽനിന്നു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. കാറ്റു പ്രതികൂലമാകയാൽ അവർ തണ്ടുവലിച്ചുവലയുന്നതു താൻ കണ്ടു. ഇത് അനേകു മാത്രമായി നടന്ന ഒരു സംഭവമല്ല. ഇന്നും എന്നും ആദ്ധ്യാത്മികമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. ഈ ലോക സമുദ്രത്തിന്റെ തിരമാലകളുടെ മധ്യത്തിൽ ഏതു പ്രതികൂലാവസ്ഥയിലും തന്റെ ശിഷ്യർ തണ്ടുവലിച്ചു വലയുന്നതു കാണുവാൻ തന്റെ കണ്ണു ഇന്നും പ്രാപ്തമാണ്. ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിൽ തന്റെ പാദാനുവർത്തികളെ അലട്ടുന്ന ഏതു കാര്യവും നമ്മുടെ ജീവൽപ്രശ്നങ്ങൾ യാതൊന്നും, അരുമനാഥന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാത്തതല്ലെന്നു തന്നെയല്ല, അവയുടെ ഗൗരവവും വ്യാപ്തിയും നമുക്കറിയാവുന്നതിലധികം പൂർണ്ണമായും തനിക്കറിയാവുന്നതും, അവയുടെ പശ്ചാത്താപംവരെ തന്റെ ദീർഘദൃഷ്ടിയും നിയമനവും ചെന്നെത്തുന്നതുമാകുന്നു.

താൻകൂടെ ഇല്ല എന്നു ഭ്രമിച്ചിട്ട് ഒരു ശിഷ്യനും അവന്റെ വലച്ചിലും കഷ്ടപ്പാടും ക്രിസ്തു അറിയാതെ ഭവിക്കുന്നവയാണെന്നു സങ്കടപ്പെടേണ്ടതില്ല. ശിശുപ്രായം മുതൽ പൂർണ്ണയുവനും വരെയും പരിപൂർണ്ണമനുഷ്യനായി ഈ ലോകത്തിന്റെ സകല തിരമാലകളിലും എതിർകാറ്റുകളിലുംകൂടി കഷ്ടപ്പെട്ടു കടന്നുപോയ താൻ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രയാസങ്ങൾ നേരിട്ടുരുചിച്ചറിഞ്ഞവനാണ്. “നമുക്കുള്ള മഹാപുരോഹിതൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ സഹതാപം കാണിപ്പാൻ കഴിയാത്തവനല്ല; പാപം ഒഴികെ സർവ്വത്തിലും നമുക്കു തുല്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനത്രേ നമുക്കുള്ളത്” (എബ്രാ 4: 15) ഇസ്രായേൽ അമാലേകരുമായി താഴ്വരയിൽ യുദ്ധംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന

പ്പോൾ തന്റെ ജനത്തിന്റെ ജയത്തിനുവേണ്ടി കൈകൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു മലമുകളിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മോശയെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠ യോദ്ധാവിനെ സർവ്വപാപകരമായ രക്ഷയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ, ഈ ലോകത്തിലെ പോരാട്ടങ്ങളിൽ തന്റെ വിശ്വാസികൾ ജയപ്രാപിക്കുന്നതിനായി മിശിഹാതന്മൂലം തിരുക്കൈമാഴ്ചയ്ക്കു കൈകൾ വിരൂപണിയിച്ചിട്ടു ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയജനതങ്ങളിൽ പിതാവിന്റെ വലഭാഗത്തു നമുക്കുള്ളത്, താൻതന്നെ ബലിസാധനവും അർപ്പിക്കുന്നവനായിക്കൊണ്ടു് നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ബലഹീനതയെ ഓർത്തു് മദ്ധ്യസ്ഥത അർപ്പിക്കുകയും ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളിലും പരീക്ഷകളിലും വലയുന്ന വിശ്വാസികൾക്കു സഹായവും നീട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവ്യരക്ഷകനാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ പുരസ്ഥിക്കാത്തതിന്റെ പദവിയിൽ ദൈവമുമ്പാകെ പ്രവേശിച്ചു് ഉത്തരമരുളപ്പെടുന്നത്. ഈ പാപക്കടലിൽ പ്രതികൂലമായി ഗർജ്ജിക്കുന്ന തിരമാലകളുടെയും കാരുകൾക്കു മദ്ധ്യസ്ഥതയുടെയും വിശ്വാസികൾ അവരുടെ പോരാട്ടജീവിതമാകുന്ന നൗകയിൽ തണ്ടുവലിച്ചു വലയുന്നത് നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ട പ്രയാസമായവിധത്തിൽ താൻ അടുത്തു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ സ്നേഹദൃഷ്ടികൾ നമ്മെ എവിടെയും അനുധാവനം ചെയ്യുന്നു. തന്റെ രക്ഷണപരിപാലനത്തിൽ സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും തമ്മിൽ അത്രമാത്രം അടുത്തതാണ്.

II

ശിഷ്യന്മാർ പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ഉറുശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗുരു കൂടെ ഇല്ലല്ലോ എന്ന വിചാരം അവരെ അസ്വസ്ഥരാക്കി. ക്ഷോഭിച്ചിരുന്ന കടലിൽ പ്രത്യാക്ഷത്തിൽ നിരാലംബരായി ആ രാത്രിയിൽ വലയുന്ന ആ സാധുക്കൾ ആശ്രയം തേടി ചുറ്റും മിഴിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും അന്ധകാരത്തിൽ എന്തു കാണുവാനാണ്! എന്തുകൊണ്ടും ഭയം വർദ്ധിച്ചിരുന്ന ഒരന്തരീക്ഷം. ഓരോ ശബ്ദവും ഓരോ ചലനവും ഏതോ പുതിയ ആവത്തിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി തോന്നി. രാത്രി നാലാം യാമമായിട്ടും യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. അപ്പോൾ കാണാം അലകളിന്മീതെ കൂടി ഒരു സ്വരൂപം നീങ്ങുന്നു. അതു മറ്റു വടകകളൊന്നുമല്ലെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലായി. പിന്നെയെന്താണത്! അവർക്കു ചിന്തിക്കുവാൻ ഭയം നിറഞ്ഞ പശ്ചാത്തലവും ഭീതിപൂർണ്ണ ഹൃദയവുമല്ലാതെത്തന്നെ! അവരപ്പോൾ ആയിരുന്ന സ്ഥിതിയിൽ സ്വരൂപിച്ച നിരാശ്രയത്തിന്റെ ഭയം ചിന്തക

ളിൽ കൂടി പാഞ്ഞു്, അതൊരു ഭൂതമായി കാണുവാൻ അവരുടെ കണ്മിഴികളെ വിഭ്രമിപ്പിച്ചിരിക്കും. ചുറ്റുപാടുകളുടെ ഭയങ്കരതയിൽ യേശുവിനെ മറന്ന് ചഞ്ചലിച്ച ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭയചകിതമായ നിരൂപണവികൃതാശയം പകർത്തി ഭയാവേശം ആവർത്തിച്ചു ചംക്രമിപ്പിച്ചു. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കുമുമ്പു് അഞ്ചുപുറംകൊണ്ടു് അയ്യായിരത്തെ പോഷിപ്പിച്ച അത്യാത്മതപാസായ തങ്ങളുടെ ഗുരുവാനോ ആ വിപൽഘട്ടത്തിൽ തങ്ങളെ അത്യാത്മകരമായി രക്ഷിപ്പാൻ വരുന്നതെന്നു സംശയിക്കുന്നുവോലുമില്ല. അതു ഭൂതമാണെന്നുള്ള നിഗമനത്തിലേക്കാണ് അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത ഭയം മൂലം അവർ നിപതിക്കുന്നത്. ഭയം വളർന്ന് കൂടുതൽ ഭയത്തിനു കാരണം ഉണ്ടാക്കുന്നു. അങ്ങനെ ശാന്തിയേപ്പോലും ക്രാന്തിയായിക്കൊണ്ടു. ആ രൂപം അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നിട്ടു് അവരെ കടന്നുപോകുവാൻ ഭാവിച്ചു. അവൻ കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു് ഭൂതം എന്ന് അവർ നിരൂപിച്ചു നിലവിളിച്ചു. എല്ലാവരും അവനെ കണ്ടു ഭ്രമിച്ചിരുന്നു.

ഇതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ വിപൽഘട്ടങ്ങളിലും യേശുതന്മൂലം അടുത്തുവരുന്നുണ്ടു്. തന്നെ നാം തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതു്. നാം ഏതെങ്കിലും കഷ്ടത്തിലോ സങ്കടത്തിലോ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ സഹായം തേടി തന്നെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നു. വളരെ ആകാംക്ഷയോടെ തന്റെ സാമീപ്യം നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വേഗം വന്ന് നമ്മെ തുണയ്ക്കുവാൻ കെഞ്ചിയുപേക്ഷിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ താൻ വരുമ്പോൾ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന അതേവിധത്തിലുള്ള ഒരു നിലയിലല്ലായിരിക്കാം താൻ നമ്മെ സമീപിക്കുന്നത്. നാം അപ്പോൾ പരിഭ്രമിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽപരമായി നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അവൻ അറിയുന്നു. അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നേരിടുന്ന ക്ലേശങ്ങളെപ്പറ്റി നാം ചിന്താകുചരാണു്. ജീവസന്ധാരണത്തിനു് അവലംബമായി കരുതിയിരുന്ന ഒരു കാര്യമോ ഒരു തൊഴിലോ നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നു വരാം. ഒരു രോഗമോ ഒരു അപകടമോ സംഭവിച്ചെന്നു വരാം. മരണം നമ്മുടെ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് സ്വന്തപ്പെട്ട ഒരാളെ വേർപെടുത്തിയെന്നു വരാം. നാം നിരാശ്രയത്വത്തിലോ നിരാശയിലോ ഭയന്നു നിലവിളിക്കുന്നു. നാം ആയിരിക്കുന്ന പാപാവസ്ഥയിൽ നമ്മെ സന്ദർശിച്ചു് അതിൽനിന്നും നമ്മെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിലുള്ള ദിവ്യവിചാരണയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ തന്റെ സാമീപ്യത്തെ നാം തെറ്റിദ്ധരിക്ക

“അസത്യവിശ്വാസി”കളുടെ ദൃഷ്ടിയിലെ “അകത്തോലിക്കർ” അഥവാ അകത്തോലിക്കാ കത്തോലിക്കാ സംജ്ഞകൾ

(ഫാദർ പൗലസ് കല്ലറയ്ക്കുപറമ്പിൽ)

ബ. ഫാദർ തോമസ് വടശ്ശേരിയുടെ “കത്തോലിക്കാ സഭയും യാക്കോബായ വാദങ്ങളും” എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ആമുഖത്തിലെ പ്രഥമ വാചകത്തിൽ റോമൻ മേധാവിത്വം അംഗീകരിക്കാത്ത ക്രൈസ്തവ സഭകളെ അകത്തോലിക്കർ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. “അകത്തോലിക്കർ,, എന്ന പദം ആദ്യമായി കണ്ടപ്പോൾ ഇവർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അകത്തോലിക്കർ എന്നും പുറത്തോലിക്കർ എന്നും രണ്ടായി തിരിക്കുകയായിരിക്കുമോ എന്നു തോന്നിപ്പോയി. ഏതായാലും റോമ്മാപാപ്പായ്ക്ക് തെറ്റാവാറും സർവ്വക്രൈസ്തവസഭകളുടെയും മേധാവി

ത്വവും ഉണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തെ കത്തോലിക്കർ എന്നും ബാക്കിയുള്ള എല്ലാവരെയും അകത്തോലിക്കർ എന്നുമാണ് അവർ നാമകരണം ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു അനുഗാമിയായ ബ. ഫാദർ തോമസ് ഇഞ്ചിക്കലോടി ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരടികൂടെ മുന്നോട്ടു വെച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടാണു കാണുന്നത്. പൊതുക്രൈസ്തവ സഭയുടെ ഒരു വിശേഷണമായ (Catholic-കത്തോലിക്) കാത്തോലിക്കാ എന്ന പദം റോമാവിഭാഗത്തിന്റെ സ്വായത്തമാക്കാൻ ബ. ഫാദർ വടശ്ശേരി ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ക്രൈസ്തവർ (Christians

ചെന്നും വരാം. ആ രൂപത്തിൽ ക്രിസ്തുവാണു് നമ്മെ സമീപിച്ചതെന്നു്, നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളുടെ മൂലമായി വന്നുണ്ടെന്നു് ദൈവനിധോഗമാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കുവാൻതക്ക ക്രിസ്തീയ സഹചാര്യോധം നമുക്കു ലഭ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഹാ! കഷ്ടതയിൽ സ്വർഗ്ഗം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ്, ക്രൂരരും രാമപരയിൽക്കൂടി നടന്നാലും ഞാൻ ഒന്നർത്ഥവും ഭയപ്പെടുകയില്ല എന്ന ക്രിസ്തീയയെയും ഭയത്തിന്റെ അധഃപതാപിക്കുന്ന ഭാരത്തിൽനിന്നു നമ്മെ മോചിപ്പിച്ചു് പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഓളങ്ങൾക്കു മീതെ സുരക്ഷിതമാക്കി നിറുത്തുന്നത്, വിശ്വാസം അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്കുയരുന്നത്. നാം ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവകാലത്തു വന്നിട്ടുള്ള അനേകം കഷ്ടപ്പാടുകൾ നമ്മെ ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രേരകമായിരുന്നില്ലേ എന്നു കാണാം. അവ അമൂല്യങ്ങളായ സൽഫലങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. ക്രൂശിലെ നികൃഷ്ടമരണം വരിച്ചുകൊണ്ടു തന്നോടൊപ്പം നിസ്സഹായനെപ്പോലെ പരിഹസിക്കപ്പെട്ടു് ക്രിസ്തുവിൽ നിത്യജീവനിലെ രാജ്യവും ദർശിച്ചു വലത്തുഭാഗത്തെ കള്ളന്റെ അതിശയനീയമായ വിശ്വാസവും ഉടനടി അവനു ലഭിച്ച പ്രതിഫലവും നമുക്കുവിവർത്തമാണല്ലോ. (വി. ലൂക്കോ

സ് 23. 43). കഷ്ടങ്ങളുടെയും ആവത്തുകളുടെയും മദ്ധ്യേ ക്രിസ്തുവിനെ കാണുന്ന വിശിഷ്ടാനുഭവം, ഈ ലോകത്തിൽവെച്ചുതന്നെ, ഇന്നുതന്നെ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി സ്വർഗ്ഗം വാഗ്ദത്തമായി ലഭിക്കുന്ന മഹിയേറിയ പദവി നമ്മുടെ ദൈവനിജീവനത്തിൽ നമുക്കു പ്രാപിക്കാവുന്നതു സമീപത്തുതന്നെ ഓരോ സംഭവത്തിൽ കൂടെയും ദർശിക്കാവുന്നതാണ്. എല്ലാ അനുഭവങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തുകയെന്നതു് നമ്മുടെ ഭാഗ്യമേറിയ മുദ്രാലയാണു്. ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെയുള്ള സന്തോഷങ്ങളും, തന്നെ കൂടാതെയുള്ള സങ്കടങ്ങളും നമുക്കുണ്ടാകരുതു്. സന്തോഷമോ സന്താപമോ നമ്മുടെ ഹൃദയവാതുകൽ മുട്ടുമ്പോൾ, ഏതനുഭവമാണെങ്കിലും, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം അതിൽ കരുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നപ്രകാരം നമ്മെ സന്ദർശിക്കുന്നെന്നു മനസ്സിലാക്കി അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുക. അപ്പോൾ, വേദനയുടെയും കഷ്ടതയുടെയും രൂപത്തിലാണെങ്കിലും, നമ്മെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ധന്യമാക്കുന്ന പരമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്കു സമൃദ്ധിയായി ലഭനം ചെയ്യുവാൻ താൻ നമ്മെ സന്ദർശിക്കുന്നതാണെന്നു ബോധപ്പെടും. നാം ഇപ്രകാരം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ, കൊടിയ ശോകാനുഭവത്തിലും ഭ്രീകാരത നമ്മുടെ വിശ്വാസം ഏറ്റുവാങ്ങും. “എന്റെ കർത്താവേ! ഇതു നീതന്നെയാകുന്നുവോ?”

ക്രിസ്ത്യാനികൾ) എന്ന പദംകൂടെ റോമാസഭയുടെ സ്വായത്തമാക്കുവാനും മറ്റുള്ളവർ ക്രൈസ്തവരേ അല്ല എന്നു വരുത്തുവാനുമാണ് ബ. ഫാദർ തോമസ് ഇഞ്ചിക്കലോടി യത്നിച്ചു കാണുന്നത്.

മാർദ്ദീവനാസേവാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനിയുടെ കീഴിൽ ബഥനിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന മാർജൂവാനിയോസ് തിരുമേനിയും അനന്തരം വിശ്വാസ ത്യാഗികളായി മാതൃസഭയേ വിട്ട് റോമാസഭയിൽ ചേർന്ന സംഭവത്തെപ്പറ്റി “കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവർ” എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകം 152-ാം പേജിൽ പറയുന്നത്. —

“കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവർ ഒന്നടങ്കം ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആമഹാകായ്” എന്നാണ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥവാക്യീയെപ്പറ്റി അല്പം ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കേരളത്തിൽ ക്രൈസ്തവരായിട്ടുള്ള സകലരും ഒന്നടങ്കം ഇതിനെ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും വല്ലവരും ഇത് ആഗ്രഹിക്കാതിരുന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ക്രൈസ്തവർ അല്ലാത്തവർ മാത്രമാണ് എന്നും മേൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവന വിളിച്ചുപറയുന്നു. റോമാക്കാരും അവരുടെ ചാരന്മാരും അല്ലാതെ മറ്റാരും ഈ വിശ്വാസ ത്യാഗത്തേയും റോമൻ ഐക്യത്തേയും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുകയെ ചെയ്തു എന്നുള്ളത് എത്രയും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

ഈ വിശ്വാസരത്നത്തെയും മറ്റും പ്രതിഷേധിച്ച സുറിയാനിസഭ (ഇരുകക്ഷികളും) മാത്തോമ്മാസഭ, അംഗ്ലിക്കൻസഭ, കൽദായസുറിയാനിസഭ, അന്ത്യർ ഇടവക അഭിയാധി കേരളത്തിലുള്ള അനേകലക്ഷം ക്രൈസ്തവരിൽ ആരും ഫാദർ ഇഞ്ചിക്കലോടിയുടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കു ശ്രേഷ്ഠാനുമതി നൽകിയ മാർ സേവേറിയോസു തിരുമേനിയുടേയും ദൃഷ്ടിയിൽ ക്രൈസ്തവർ (Christians) അല്ല. അവർ എല്ലാവരും ഒന്നടങ്കം ക്രൈസ്തവരർ (Nonchristians) ആണ്. “കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവർ ഒന്നടങ്കം ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു” എന്ന് എത്രയും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ പറയുന്നതിനാൽ ക്രൈസ്തവർ എന്ന നാമവും റോമാക്കാർ എന്ന പദത്തിന്റെ ഒരു പര്യായപദമായിട്ടു മാത്രമാണ് ഇവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. താഴെക്കാണുന്ന പ്രയോഗം ഇതു കർത്താവിന്റെ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്.

വീണ്ടും ബ. ഫാ ഇഞ്ചിക്കലോടി സഭാസ്വതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി ടി പുസ്തകം 145-ാം പേജിൽ പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “ഏകാംവിധമുള്ള വിഭിന്ന വിഭാഗങ്ങളെന്ന ബോധം നിമിത്ത

മാണ് സ്വതന്ത്രസഭാവാദത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നതിന് ഇന്ന് ക്രൈസ്തവർ സന്നദ്ധരാകാത്തത്.” ഇതാണ് ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടുകൂടിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ റോമാസഭയുടെ—പ്രസ്താവന. സ്വതന്ത്രസഭാവാദത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നതിനു ക്രൈസ്തവർ സന്നദ്ധരാകുന്നില്ല എന്നുള്ളത് സംശയരഹിതമായ ഒരു ചരിത്രസത്വമായി വച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങനെ പിൻതാങ്ങാത്തതിന്റെ കാരണങ്ങൾ വിവരിക്കുവാനാണ് മേൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയിൽ പരിശ്രമിച്ചുകാണുന്നത്. സ്വതന്ത്രസഭാവാദത്തെ പിൻതാങ്ങാത്തവരായി റോമാസഭയല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു സഭകളും ഇന്നു ഭൂമിയിലില്ല. റോമൻസഭ ഒഴികെയുള്ള സകല ക്രൈസ്തവസഭകളും, കോടിക്കണക്കിനുള്ള അവയിലെ അംഗങ്ങളും സ്വതന്ത്രസഭാവാദത്തെ പിൻതാങ്ങുവാൻ സന്നദ്ധരായും പിൻതാങ്ങുകയും മത്രമല്ല സ്വതന്ത്രസഭകളിലെ അംഗങ്ങളും സ്ഥാനികളും ആയി സ്ഥിതിചെയ്യുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

യുനായസഭയിൽതന്നെ സ്വതന്ത്രങ്ങളായ പന്ത്രണ്ടോളം സഭകളുണ്ട്. അവകളും റഷ്യൻ, അർമ്മനായ, ഈഗ്ലപ്തായ, സുറിയാനി, അബ്സീനിയ, കൽദായ, മാർത്തോമ്മാ, അംഗ്ലിക്കൻ, അമേരിക്കൻ എപ്പിസ്കോപ്പൽ അഭിയാധിസഭകളെല്ലാം അവയുടെ ഭരണകാര്യങ്ങളിലും മറ്റും പരിപൂർണ്ണമായി സ്വതന്ത്രങ്ങളാണ്. അവർ ആ അഭിപ്രായക്കാരായതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ നിൽക്കുന്നത്. അവയിൽ ഒന്നും മറ്റൊന്നിന്റെ മേധാവിത്വത്തിന് കീഴിലല്ല. ഈ സ്വതന്ത്രസഭകളിലെ അംഗങ്ങളും വൈദികരുമായിട്ടുള്ള കോടിക്കണക്കിനുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വതന്ത്രസഭാവാദത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നവരല്ലെന്ന് സുബോധമുള്ള ഒരുവനും പറയയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ റോമാസഭയുടെ ഇമ്പ്രിമച്ചർ (ശ്രേഷ്ഠാനുമതി) ഉള്ള പുസ്തകം പറയുന്നു. സ്വതന്ത്രസഭാവാദത്തെ ക്രൈസ്തവർ പിൻതാങ്ങുന്നില്ല എന്ന്. റോമാക്കാർ ഒഴികെ മറ്റുള്ള സർവ്വ ക്രൈസ്തവസഭകളും അതിനെ സർവ്വശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചുപിൻതാങ്ങുക മാത്രമല്ല, അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയുമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്ന് മേൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ റോമാക്കാർ അല്ലാത്തവർ ആരും ക്രിസ്ത്യാനികൾ അല്ല എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ഭാഗം അവർ എഴുതാൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് എത്രയും തെളിവായിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ കാതോലിക് (Catholic) ക്രൈസ്തവർ (Christians) എന്നീ നാമങ്ങൾ മാത്രമേ റോമാസഭയുടെ സ്വായത്തം (Monoply)

അക്കുവാനായി അവർ ശ്രമിച്ചുകാണുന്നുള്ളു. ഈ രീതിക്ക് ഏറെ താമസിയാതെ മനുഷ്യർ (Men) എന്ന പദവും അവരുടെ സ്വയത്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കയില്ലായിരിക്കും. ഏതായാലും റോമാപാപ്പായുടെ മേധാവിത്വം സമ്മതിക്കാത്ത ക്രൈസ്തവർ ക്രിസ്ത്യാനികളേ അല്ല എന്ന കൂടെ ഭാവിച്ച് എഴുതിവിടുവാൻ—ഡെയ്യിമുണ്ടായത്.....!!!

അടുത്തതായി കാത്തോലിക് (Catholic) എന്ന പദം സഭയുടെ വിശേഷണമായി തീർന്നത് എന്ന്? എങ്ങിനെ? അതിന്റെ അർത്ഥം എന്ത്? എന്നും മറ്റും പരിശോധിക്കാം. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അന്ത്യോഖ്യായിലെ വി. ഇഗ്നാത്യോസാൺ ഇദംപ്രഥമമായി സഭയ്ക്ക് “കാത്തോലിക്കാ” എന്ന വിശേഷണം ഉപയോഗിച്ചത്. അന്ന് ക്രൈസ്തവസഭ യെറുശലേം, അന്ത്യോഖ്യാ, റോമാ ആദിയായ ആറോ ഏഴോ പട്ടണങ്ങളുടെ കോണുകളിലും പലസ്തീൻ, ഏഷ്യാ മൈനർ, മലങ്കര, കപ്രോസ്, മക്കേദോനിയ എന്നിവിടങ്ങളിലും മറ്റും മാത്രമേ സ്ഥാപിതമായിരുന്നുള്ളൂവല്ലോ. കാത്തോലിക്കാസഭ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം “ലോകത്തിൽ എല്ലാഇടവുമുള്ള സഭ” എന്നത്രെ ഇന്ന് റോമാക്കാർ പറയുന്നത്. ഈ പദം ശരിയെങ്കിൽ ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ സഭ കാത്തോലികമായിരുന്നില്ല. അത് ലോകത്തിന്റെ എത്രയും തുച്ഛമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂവല്ലോ. സഭ കാത്തോലികമെന്നും മറ്റും നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചതായ നാലാംനൂറ്റാണ്ടിലും മറ്റും പത്തുവേണ്ട നാലുശതമാനം പേർപോലും സഭയുടെ അംഗങ്ങൾ ആയിരുന്നില്ല. വടക്കേഅമേരിക്ക, തെക്കേഅമേരിക്ക, ആസ്റ്ററേലിയ എന്നീ ഭൂവിഭാഗങ്ങൾ അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവോലുമില്ല. അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഇംഗ്ലണ്ട്, ജർമ്മനി, റഷ്യാ ആദിയായി സഹസ്രക്കണക്കിനുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനും കേൾക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോലുമില്ല. എങ്കിലും സഭ അന്നും കാത്തോലികമായിരുന്നു എന്ന് വി. പിതാക്കന്മാരും സുന്നഹദോസുകളും വിധിക്കും പഠിപ്പിക്കും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതതു കാലഘട്ടത്തിൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ള വ്യാപകത്വത്തെ അധിഷ്ഠിതമാക്കിയല്ല, കാത്തോലിക് എന്ന വിശേഷണം കൊടുത്തത് എന്ന് അസന്നിഗ്ധമായി ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

കാത്തോലിക് (Catholic) എന്ന പദം ഗ്രീക്കിൽനിന്ന് വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം ആകമാനത്തിനടുത്ത (Universal) സാർവ്വ

ത്രികം എന്നെല്ലാമാണ്. യൂണിവേഴ്സിറ്റി (University) എന്നതിന്റെ മലയാളം സർവ്വകലാശാല അതായത് സർവ്വകലകളും പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശാല എന്നാണല്ലോ. ഒന്നാംവിഭാഗത്തെ സർവ്വകലകളും അദ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാലല്ല സർവ്വകലാശാലാ എന്ന് പേരുണ്ടാകുന്നത്. സർവ്വകലകളും അദ്വസിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യംവെച്ച് പ്രവൃത്തിക്കുകയാലാണ്.

മിക്ക സർവ്വകലാശാലകളും കലകൾ വലതും അദ്വസിപ്പിക്കുന്നത് കാലക്രമം കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. ഇന്നും എല്ലാ കലകളും അദ്വസിപ്പിക്കുന്ന സർവ്വകലാശാലകൾ ഉണ്ടോഎന്നതന്നെ സംശയമാണ്. തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാല വൈദ്യകല (medical) അദ്വസിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് അധികകാലമായിട്ടില്ല. സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് അതിന് “സർവ്വകലാശാല” എന്ന പേരു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെതന്നെയാണ് വി. സഭയ്ക്ക് കാത്തോലിക് എന്ന വിശേഷണം ചേർത്തിരിക്കുന്നതും.

കാത്തോലിക് —സാർവ്വത്രികം— എന്നുള്ള വിശേഷണത്തിൽ മൂന്ന് ആശയങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. 1.) അതു സകലമനുഷ്യർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതു്. ജാതിവർണ്ണരാജ്യസ്ഥിതിഭേദങ്ങൾ ഒന്നും കൂടാതെ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായ സകലമനുഷ്യർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ഏതാനും അതിന്റെ അംഗവും അവകാശിയും ആയിത്തീർന്നു രക്ഷസന്നാദിക്കത്തക്കവണ്ണം അത് കാത്തോലിക് (പൊതുവിനാടുത്തത്) ആണ്. 2.) അത് സകലകാലത്തേയും—ലോകാചാര്യവർണ്ണം— വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. കാലങ്ങളുടെ ഗത വിഗതരികളേയും ദൈവർഷ്വരത്തേയും അതിജീവിച്ച് കാലാകാലങ്ങളോളം അത് ലോകത്തിൽ നിലനിൽക്കുവാനുള്ളതാണ്. 3.) അത് ആത്മരക്ഷയ്ക്കുവശമായ സകല ഉപദേശവും ഉൾക്കൊണ്ട് പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ളതാണ്. രക്ഷയ്ക്കുവശമായ ഒന്നിനും, ഒരുവനും മറ്റൊന്നിനെ ആശ്രയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തവിധം സകലവും അതിൽ ഉണ്ട്.

എല്ലാവർക്കും രക്ഷയ്ക്കുവശമായവയെല്ലാം എന്നാളും ഉള്ള സഭ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് “കാത്തോലിക്കാസഭ” എന്ന് വിശുദ്ധസഭ പറയുന്നത്.

റോമൻവാദത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ കാത്തോലിക്കാസഭ എന്ന് പറയണമെങ്കിൽ സകലമനുഷ്യരും സഭയുടെ അംഗങ്ങൾ ആയി കഴിഞ്ഞിരിക്കണം; എല്ലാ സന്യാങ്ങളും പഠിച്ചുക

ഴിഞ്ഞിരിക്കണം; ലോകാവസാനത്തോളം എന്നാളം നിലനിന്ന് കണ്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കണം. ഈ വാദഗതിയനുസരിച്ച് ഇതുവരെ കാത്തോലിക്കാസഭ ഉണ്ടായിട്ടില്ല! ലോകാവസാനത്തിനു മുമ്പ് ഇങ്ങനെ ഒരു പേര് സഭയ്ക്ക് ഉണ്ടാവുക സാധ്യവുമല്ല; ഒന്നാംനൂറ്റാണ്ടിൽ വി. ജെ. നാതോസ "കാത്തോലിക്കാസഭ" എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തപ്പോഴും പൊതുസുന്നഹദോസ് കാതോലികം എന്നതു സഭയുടെ ഒരു പ്രധാനലക്ഷണമായി പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോഴും സഭ കാത്തോലികമായിരുന്നില്ല, ഇന്നുവരെയും അയിട്ടുമില്ല എന്നത്രേ റോമൻ വാദഗതികൊണ്ടു കാണുന്നത്. മാത്രമല്ല റോമാസഭയും മറ്റ് സകല ക്രൈസ്തവസഭകളും കൂടിയായും ഇന്ന് സഭ കാത്തോലികം എന്ന നാമം അർഹിക്കുന്നില്ല എന്നും വന്നു കൂടുന്നു. എന്നെന്നാൽ ഇന്നും കോടിക്കണക്കിന് മനുഷ്യർ ക്രൈസ്തവരായെങ്കിലും; അനേകം അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം കേൾക്കപ്പെടത്തെയായി ഇന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും സഭ അതിന്റെ ഉത്ഭവത്തിൽ തന്നെ കാത്തോലികമാണ്.

വി. സഭ സാധിച്ച കഴിഞ്ഞതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല സാധിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷ്യത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ് കാത്തോലിക്കാസഭ എന്ന് അതിനെ പറയുന്നത്. സഭ എന്നത് നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ അവതാരത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ്ല്ലോ. തന്നിട് രക്ഷിതാവെന്ന് പേരുണ്ടായത് തന്റെ രക്ഷണവേലയ്ക്കു ശേഷമല്ല, തന്റെ ലോകത്തിൽ ജനിക്കുന്നതിനെന്നല്ല, വി. മാരാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ ഉരുവാകുന്നതിനുവേണ്ടും മുമ്പുതന്നെ "രക്ഷകൻ" എന്നുള്ള പേര് തന്നിട് പട്ടിച്ചിരുന്നു. രക്ഷിച്ച അല്ലെങ്കിൽ രക്ഷ സമ്പാദിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ലാ രക്ഷകൻ എന്ന പേരുണ്ടായത് എന്ന് ഇവിടെ സിദ്ധിക്കുന്നു. "അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചാനിരിക്കുകൊണ്ട് നീ അവൻ യേശു എന്ന് പേര് ഉടേണം" എന്നത്രേ ദൈവം അറിയിച്ചത് (മത്താ. 1:21; ലൂ. 1: 31.) ഇന്നും തന്നെ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിക്കാത്ത അനേകലക്ഷങ്ങൾ ഉണ്ട്.

പലവിധ വിദ്യകളും കൊള്ളരുതായ്മകളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും കോരിന്തിലെ സഭയെ "ദൈവത്തിന്റെ സഭ" എന്നും അവിടത്തെ ജനങ്ങളെ "ക്രിസ്തയേശുവിൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവർ" എന്നും "വിളിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധന്മാർ" എന്നും അത്രേ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (1. കോരി. 1:1-2; 3:1-3; 5:1-7) ഏതൊരു ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി അവരെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നുവോ, ഏതൊന്നിനായി അവർ പ്രതിഷ്ഠിതരായിരിക്കുന്നുവോ അതിനെ ആധാരമാക്കിയാണ് ഇവിടെ "ദൈവത്തിന്റെ സഭ"യെന്നും 'വിശുദ്ധന്മാർ' എന്നും നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്നും, അല്ലാതെ അന്ന് മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവയെ മാത്രം ആധാരമാക്കിയല്ല എന്നും ഇവിടെ വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ വി. പേദത്തിലെ പ്രസംഗനകൾ സർച്ചാബദ്ധമെന്ന് വരുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ സഭ സാധിച്ച കഴിഞ്ഞതിനെ അധിഷ്ഠിതമാക്കിയല്ലാ പ്രത്യേക അതിന്റെ സ്ഥാപനോദ്ദേശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് കാത്തോലിക്കാസഭ എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

വിശുദ്ധസഭയുടെ പൂർവികവിശ്വാസാചാരനടപടികളിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കാതെ അവയിൽ നിലനിന്നുവരുന്ന സഭയ്ക്കാണ് "കാത്തോലിക്കാസഭ" എന്ന് പേരുള്ളത്. അവയിൽ നവീകരണംചെയ്തതിലേക്കു ചേർത്തിട്ടായിട്ടാണിത് "പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭ" എന്നും പൊതുവായി പറയുന്നു. ഇന്ന് ലോകത്തിലുള്ള ക്രൈസ്തവസഭകളേ പൊതുവേ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ എന്നും കാത്തോലിക് സഭകൾ എന്നും രണ്ടായിട്ടത്രേ പേർരിരിച്ചു പറയുന്നത്. ആംഗ്ലോ കാത്തോലിക്സ്, റോമൻ കാത്തോലിക്സ്, ഓൾഡ് കാത്തോലിക്സ്, ജൂഹൂപ്തായസഭ, സുറിയാനി സഭ, അർമ്മനായസഭ ഉൾപ്പെടെയും കാത്തോലിക് വാദഗതിയിൽപ്പെട്ടവയും ലൂതറൻ, മെതോഡിസ്റ്റ്, പ്രസ്ബിറ്റീറിയൻ, രക്ഷാസൈന്യം, പെന്തക്കോസ്റ്റ്, ബ്രദറൻ അഭിയായവകൾ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വാദഗതിയിൽപ്പെട്ടവയുമാണ്.

(തുടരും)

മലങ്കരസുറിയാനി സഭയും റോമാസിംഹാനുസൃതവും

(ഫാദർ തോമസ്, കൊറൊത്തുവിള)

മലങ്കരസഭ. അതൊരു യഥാർത്ഥമാണ്. ഒരു ചരിത്രമാണ്. അതിനുള്ളിലെ പാരമ്പര്യം, ഭൂവിഭാഗത്തിലെവിടെയുമുള്ള ഏതൊരു സഭാവിഭാഗത്തിന്റെയും—സുറിയാനി നാട്ടിലേതു കഴിഞ്ഞ—ആരംഭത്തിനുമുമ്പാണ് അവളുടെ ജനനം. ഭാരതഭൂവിൽ ഇക്കാലമത്രയും വിജയശ്രീലാളിതയായി വിരാജിച്ച ആ പുണ്യശ്ലോക അവളുടെ നിലനില്പിന്റെ 19-ാം ശതവത്സരഘോഷമാണ് 1952-ൽ സാഘോഷം കൊണ്ടാടിയത്. അവളുടെ ജ്ഞാനസ്താനവിതാവു മാർത്തോമ്മാ അവൾക്കു പ്രിയങ്കരനാണ്. അവളുടെ അഭിമാനഭാജനമാണ്. അതുപ്രകാരം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ അവൾക്കുറിയം. ഗുരുനാഥന്റെ മാർപ്പിടത്തിലെ തിരുമുറിവുകളെ സ്വകൈകൊണ്ടു തലോടുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ച ഏക ശിഷ്യപ്രമുഖനാണ് താൻ. “എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമെ” എന്ന വിളിയാൽ ക്രിസ്തുമാരുവേദശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലു സ്ഥാപിച്ചത് അദ്ദേഹമാണ്. കണ്ടതും കേട്ടതും മാത്രമല്ല, സ്വർശിഷ്യ ബോധ്യപ്പെട്ടതും കൂടിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുവിശേഷ ഘോഷണവിഷയം. അദ്ദേഹമോ—താൻ വിരച്ച വിത്തിനു വളർച്ചയിൽ പുഷ്പിയും ശക്തിയും ലഭിക്കുവാൻ മണ്ണിനെ സ്വന്തരക്തം കൊണ്ടു നനച്ചു, മാംസവും അസ്ഥിയും വളമായി നൽകി. ഇങ്ങനെയാണ് മലങ്കരസഭയുടെ ജനനവും വളർച്ചയും. ഇക്കാലമത്രയും അവൾ ജീവിച്ചു. പാതിപ്രതലം എന്നത്തിനു അവളെ പ്രേരിപ്പിച്ച ഭൂപദേഷ്ടാക്കളുടെ കൗടില്യങ്ങളേയും, ഭീഷണികൊണ്ടു അവളെ അന്യാധീനയാക്കിത്തീർപ്പാൻ മുതിർന്ന ശത്രുക്കളുടെ രണശൂരതയേയും, കുഞ്ഞാടിൻവേഷത്തിൽ സമീപനം നടത്തി കടിച്ച ചീന്തി അവളുടെ രക്തം കുടിക്കുവാൻ വന്ന വിദേശീയചെന്നായ്ക്കളുടെ രക്തദാഹത്തേയും, കോഴയും കൂലിയും കൊടുത്തു അടിമത്വത്തിലേക്കു അവളെ അനയിക്കുവാൻ മുതിർന്നവരുടെ കുടിലതന്ത്രങ്ങളേയും, തങ്കക്കുഴു വായിലുതിർത്തുകൊടുത്ത മധുര പലഹാരങ്ങളുടെ സൽക്കാരങ്ങളേയും, സംസ്കാരശൂന്യമായ അറബിനാകം അവളുടെ തോളിലേറി അവളെ പരാധീനയാക്കിത്തീർക്കാൻ പ്രയോഗിച്ച വഞ്ചനകളേയും അവൾ വീരോടെ ചെറുത്തു. അവൾ പോരാടി. ഇന്നും അവൾ നിലനിൽക്കുക എന്നെ ചെല്ലുന്നു.

തങ്ങളുടെ ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിനൊരു മാറ്റം അവളുണ്ടാക്കിയ വേഴ്ച ഒന്നു മാത്രമാണെന്നു അധ്വാനാരത്നം അധ്വാനികൾ അവകാശപ്പെടുന്നു. പാശ്ചാത്യരാജ്യത്തു ജനിച്ചവളാണു മരിച്ച ലൂർ അഭിയായവരുടെ പ്രചരണങ്ങളോടനുബന്ധിച്ചു ആവിർഭവിച്ച നവീകരണ വിഭ്രാന്തിയുടെ സംക്രമണത്തിലുൾപ്പെട്ട “സുവിശേഷ വിഹിതോപദേശ” സഭക്കാർ പാച്ചും, അവരാണ് അവളുടെ യഥാർത്ഥ മക്കളെന്ന്. അതു അത്ര കാര്യമാക്കേണ്ടതില്ല. അവരുടെ ജന്മദിവസം ഇന്നതെന്നു കുറിച്ചെടുക്കുവാൻ ചരിത്രത്തിന്റെ ഇന്നലെ എഴുതിത്തീർത്ത വശം ഡോക്സി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഏതുതോറും ഏതു കൂട്ടവും പരിശുദ്ധ ‘യൂർദിനാ’നായി പരിഗണിച്ചു, നിറുത്തിയും കിടത്തിയും മൂക്കിയെടുക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു മുതലക്കാരൻ കഴിഞ്ഞൊരു ദിവസം പറയുകയുണ്ടായി, തങ്ങളാണ് തോമ്മാശ്ചിഹ്ന സ്ഥാപിച്ച ഭാരതസഭയുടെ അരുമക്കുഞ്ഞുങ്ങളെന്ന്. ഒരമേരിക്കൻ ധ്വജം എഴുതിയ ചരിത്രം അതിനാധാരമായിട്ടുണ്ടെന്നും. ഇങ്ങനെയുള്ള പലതും കേൾക്കുവാനും കാണുവാനുമുണ്ട്. മറ്റൊരു ചരിത്രസൃഷ്ടി ശക്തിമത്തായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതാണ്ട് 20-ൽപരം വർഷങ്ങളായി മലങ്കരസഭാത്തരീക്ഷത്തിൽ നിലനിന്നുവരുന്ന റീത്തു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രചരണവകുപ്പ് വകയായി പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിലാണ് അതു പ്രധാനമായി കാണുന്നത്. അതിൽ ഒന്നിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണുക. “മലങ്കര സുറിയാനി സഭയെ പേർഷ്യാ, സെലൂക്യാ, (ബാബേൽ) അന്ത്യോഖ്യാ എന്നീ സിംഹാസനങ്ങളിൽനിന്നു അയയ്ക്കപ്പെട്ട സുറിയാനി മെത്രാന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്നതായി രേഖകളുണ്ട്. അക്കാലത്തു പേർഷ്യാ സെലൂക്യാ സിംഹാസനത്തിനും, അന്ത്യോഖ്യാ റോമാ സിംഹാസനത്തിനും കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു മലങ്കരസഭ മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാരാണ് ഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.” (കത്തോലിക്കാസഭയുടെ യാക്കോബായ വാദങ്ങളും. പുറം 275) ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവായ പണ്ഡിതനായ ബ. വടശേരിലാളൻ റിഷ് പ്രയാസം സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു മലങ്കരസഭ ആദിമകാലം മുതൽ റോമാസഭയുടെ അ

ധികാരത്തിനു വിധേയമായിരുന്നു എന്ന്. ഇതിനു ആധാരമായി ചില തെളിവുകൾ അദ്ദേഹം നൽകുന്നുണ്ട്. മേലുദ്ധരിച്ച കൃതിയുടെ 283-ാം വശം മുതൽ 294-ാം വശംവരെ പ്രതിവാദിച്ചിട്ടുള്ള ആ തെളിവുകളെ ഒന്നു പരിശോധിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് ഈ ലേഖനോദ്ദേശം.

നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽ

നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ച പേർഷ്യയിലെ യൂഹാനോൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ സുന്നഹദോസ് നടപടികൾക്ക് ഒപ്പുവെച്ചതു റോമാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മേലധികാരത്തിനു വിധേയമായിട്ടായിരുന്നു എന്നും അതിനാൽ യൂഹാനോൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഇൻഡ്യയിലെ സഭ റോമാസഭയുടെ പരമാധികാരത്തെ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ഒരു സഭയാണെന്നുമാണ് ഒന്നാമത്തെ തെളിവ്. ഈ വാദത്തിന് ഉപോത്ബലകമായി അദ്ദേഹം പ്രാധാന്യംകൊടുത്തു പ്രതിവാദിക്കുന്നത് സന്നിഹിതരായിരുന്നവർ സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളിൽ ഒപ്പ് വെച്ചതിന്റെ ക്രമത്തെയാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു, “ബഹുഭൂരിപക്ഷം പൗരസ്ത്യ മെത്രാന്മാരും, അലക്സന്ത്രിയ, അന്ത്യോഖ്യാ, യറുശലേം എന്നീ വിശുതങ്ങളായ സിംഹാസനങ്ങളെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസന്മാരും സന്നിഹിതരായിരുന്ന നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽ പാശ്ചാത്യനും വെറുമൊരു മെത്രാനുമായിരുന്ന ഓസിയൂസും അദ്ദേഹത്തോടൊരുമിച്ചു റോമായിൽനിന്നു വന്ന വെറും രണ്ടു പട്ടക്കാരും മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയായി സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനത്തു് ഒപ്പ് വെച്ചതിൽനിന്നു് നിഖ്യാസുന്നഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർ എല്ലാം റോമാ സിംഹാസനത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നവരും റോമാ പാപ്പായുടെ അധികാരത്തിനു വിധേയരായി കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം അവലംബിച്ചിരുന്നവരും ആയിരുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമല്ലേ.” (പേജ് 284—285) താഴെപ്പറയുന്ന മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണ് ഈ പ്രസ്താവനയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്.

a. പാശ്ചാത്യനും വെറും ഒരു മെത്രാനും ആയിരുന്ന ഓസിയൂസ് റോമാ പാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നു.

b. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒപ്പും വെറും രണ്ടു പട്ടക്കാരുടെ ഒപ്പും ഒന്നാമതായി ഒന്നിച്ചു നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു.

c. നിഖ്യായിലെ പിതാക്കന്മാരെല്ലാം റോമാ സിംഹാസനത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു,

യഥാർത്ഥത്തിന്റെ കണിക പോലും അതിലടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളാണ് ഇവ മൂന്നും. എങ്ങിനെയെന്നാൽ—

a. സുപ്രസിദ്ധരായ റോമൻ ചരിത്രകാരന്മാർ തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇതിനു വിപരീതമായിട്ടാണ്. ഓസിയൂസ് റോമാ പാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നില്ല. വാർദ്ധക്യം ഹേതുവായി ദീർഘയാത്ര ചെയ്യുവാൻ അപ്രാപ്തനായിരുന്ന അന്നത്തെ റോമാ മെത്രാൻ സിൽവസ്റ്റർ തന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാരായി വെറും രണ്ടു പട്ടക്കാരെ മാത്രമാണ് നിയോഗിച്ചയച്ചതു്. “The Bishop of Rome was absent, his age forbade his making the Journey, but two of his priests represented him.”

(History of the Church-Philip Hughes Vol. I. P. 190)

‘The Roman bishop was represented by the priests Vitus and Vincentius’ (Catholic Dictionary 10th edition p.612)

ഇവ രണ്ടും രണ്ടു പ്രമുഖ റോമൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്. ഇതുപോലെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും പറയുന്നു, രണ്ടു പട്ടക്കാരായിരുന്നു റോമൻ മെത്രാന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാരെന്നു്. എന്നാൽ ഫാദർ വടശേരി പറയുന്നു, ഓസിയൂസ് റോമാ മെത്രാന്റെ പ്രതിപുരുഷനായിരുന്നു എന്ന്. ഇതിൽ ഏതാണു സത്യം. ഓസിയൂസ് റോമാ മെത്രാന്റെ പ്രതിപുരുഷസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നില്ലായെന്നു മാത്രമല്ല ഇവർ തമ്മിൽ സമ്പർക്കം പോലുമില്ലാതിരുന്ന രണ്ടു വ്യക്തികളായിരുന്നു എന്നുകൂടി ഗ്രഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഈ ഓസിയൂസിനെപ്പറ്റിയുള്ള വാചരങ്ങൾ റോമൻ ചരിത്രകാരൻ നൽകിയിട്ടുള്ളതനുസരിച്ചു അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റൻറയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു അപൂർവ്വമായ, സഭാസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ചക്രവർത്തിയുടെ അലോചനക്കാരനും, അലക്സന്ത്രിയയിൽ അറിയൂസ് മൂലമുണ്ടായ ക്ഷമപ്പങ്ങൾക്കു പരിഹാരം വരുത്തുവാൻ അവിടേക്കു ചക്രവർത്തിയാൽ നിയുക്തനായ ദേഹവും, ആ നിയോഗത്തിൽനിന്നു് ഗ്രഹിച്ച അറിവിനെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചു കൂട്ടുവാൻ ചക്രവർത്തിക്ക് നിർദ്ദേശം കൊടുത്തയാളും, ഇങ്ങനെ പലവിധത്തിൽ ചക്രവർത്തിയോടുള്ള ബന്ധുത്വവും സഖിത്വവും അനുസരിച്ചു് സുന്നഹദോസിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുവാൻ ചക്രവർത്തിയാൽ നിയുക്തനായ ദേഹമെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ഈ ദേഹത്തിന്റെ 313-മുതൽ 325-വരെയുള്ള ചരിത്രത്തിൽ ചക്രവർത്തിയോടല്ലാത്ത

റോമിലെ മെത്രാനോട് എന്തെങ്കിലും ബന്ധമോ വേഴ്സ്യോളുള്ളയാളാണ് ഈ ഓസിയൂസ് എന്ന് യാതൊരു ചരിത്രകാരനും സാക്ഷിക്കുന്നില്ല. റോമൻ സമുദായംഗവും, ഒരു മെത്രാനും, ഒരു പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥകാരനും ആയ Dr. Hefele—ഹെഫലെ—എന്ന ഭേദഹത്തിന്റെ “History of the Councils” എന്ന മഹൽഗ്രന്ഥസമുച്ചയത്തിന്റെ ഒന്നാംവാല്യത്തിൽ മേൽ പറയപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചില ഭാഗങ്ങളുടെ വിവർത്തനം താഴെ ചേർക്കുന്നു. “313 മുതൽ സ്റ്റെയിനിലെ ഈ മെത്രാൻ കോൺസ്റ്റന്റയിനോടൊന്നിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്നു.”

Vol. I. P. 134.

“323-നും, 324-നും വളരെ മുമ്പ് സ്റ്റെയിൻ വിട്ട ഓസിയൂസ് സാധാരണയായി ചക്രവർത്തിയോടുകൂടി ജീവിച്ചിരുന്നു.”

Vol. I. P. 133.

“323-324- ഈ വർഷങ്ങളിൽ അലക്സന്ത്രിയയിലെ കുമ്പളങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം വരുത്തുവാൻ ചക്രവർത്തിയാൽ നിയുക്തനായി.”

Vol. I. P. 133.

റോമൻ സഭാംഗംതന്നെയായ മറ്റൊരു ചരിത്രകാരൻ ഫിലിപ്പ് ഹ്യൂസ് (Philip Hughes) 1948-ലും പറയുന്നു. “ചക്രവർത്തിയുടെ വിശ്വാസം ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും അധികം ആർജ്ജിച്ചിരുന്നുത് ഈ ഓസിയൂസ് ആയിരുന്നു.”

Vol. I. P. 190.

ഓസിയൂസ് റോമമെത്രാന്റെ പ്രതിപുരുഷനല്ലായിരുന്നു എന്നു തെളിയിക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രസ്താവന താഴെ ചേർക്കുന്നത് മറ്റൊരു പ്രമുഖ റോമൻ ചരിത്രകാരന്റെതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാചകം തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. “At the Synods of Nicaea and Ephesus Osius of Crdova and Cyril of Alexandria took Precedence of the Papal legates.” (History of the Church by F. X. Funk Vol. I. P. 199-1914 edition.) നിഖ്യായിലും എഫേസുസിലും, ഓസിയൂസും അലക്സന്ത്രിയായുടെ കൂറിലോസും പാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷന്മാരേക്കാൾ പ്രാധാന്യമേറിയ പ്രഥമസ്ഥാനം എടുത്തിരുന്നു.

മേല്പറഞ്ഞ റോമൻ ചരിത്രകാരന്മാർ കൈകൂപ്പിസമ്മതിക്കുന്ന ഒരു സത്യമാണ് ഓസിയൂസ് റോമപാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷൻ അല്ലായിരുന്നു എന്ന്. വടശേരിലച്ചൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രതിപുരുഷസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചതു എത്രത്തോളം ശരിയെ

ന്ന് വായനക്കാർ തന്നെ വിധിച്ചുകൊൾക.

b.) രണ്ടാമതായി വടശേരിലച്ചൻ പറയുന്നത് ഓസിയൂസിന്റെ ഒപ്പം വെറും രണ്ടു പട്ടക്കാരുടെ ഒപ്പം ഒന്നാമതായി ഒന്നിച്ചു നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നാണ്.

ഓസിയൂസ് ഒന്നാമതായി ഒപ്പിട്ടു എന്നുള്ളതു സത്യം തന്നെയാണ്. യോഗത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്നുള്ളനിലയിൽ ചെയ്യേണ്ടതും, ചെയ്തതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒപ്പിനുശേഷം താഴെ പറയുന്ന വാചകം എഴുതി റോമമെത്രാന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാർ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. “അതായതു “റോമപള്ളിയുടെ നാമത്തിൽ ഇററലിലും, സ്റ്റെയിനിലും, പാശ്ചാത്യദേശം മുഴുവനിലുമുള്ള പള്ളികൾ” എന്നെഴുതി റോമപാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷന്മാർ ഒപ്പുവെച്ചു എന്നാണ്. വടശേരിലച്ചൻ തന്നെ ഇതു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. (P. 284) അദ്ദേഹം പാശ്ചാത്യദേശത്തെ ഭരണാധികാരിയായ റോമാബിഷോപ്പിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാരാണ് ഒപ്പുവെച്ചിരിക്കുന്നത്. പൗരസ്ത്യദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ റോമമെത്രാൻ ആരെയും നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല. റോമിന്റെ മെത്രാൻ—പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമി—ദൈവത്തിന്റെ വികാരി—ആകമാനകൈസ്രിയസഭയുടെ പരമാധികാരി—എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നയാളിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാരായി ഒപ്പിടേണ്ടുന്ന പ്രതിപുരുഷന്മാർ അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ ഇററലിയുടേയും, പാശ്ചാത്യദേശം മുഴുവന്റെയും മാത്രം ഭരണാധികാരിയായി റോമമെത്രാനെ അധികാരപരിധി നിർണ്ണയിച്ച് പ്രതിനിധികൾ ഒപ്പുവെച്ചതിൽനിന്ന് അക്കാലത്തു ആകമാനസഭയിൽ റോമമെത്രാൻ അധികാരമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ള ചരിത്രസത്യമല്ലെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ബ. വടശേരിലച്ചൻ സ്വപ്നം കാണുന്ന സാമൂഹിക മേധാവിത്വം അന്നത്തെ പാപ്പായ്ക്കും പ്രതിപുരുഷന്മാർക്കും അചിന്താതന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹാകാലിലേയും; അലക്സന്ത്രിയയിലേയും പാത്രിയർക്കീസന്മാർ സന്നിഹിതരായിരിക്കെ റോമാബിഷോപ്പിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാർ അദ്ധ്യക്ഷൻ കഴിഞ്ഞാലുടൻ ഒപ്പുവെക്കത്തക്കവണ്ണം അനുവദിച്ചതു റോമാസഭയ്ക്കുള്ള പരമാധികാരത്തിന്റെ ഫലമല്ല എന്നൊരു ചോദ്യം വടശേരിലച്ചൻ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ശരിയല്ലേ? എന്നാണ് ആ വിധത്തിൽ അനുവദിച്ചത്? അതിന്റെ കാരണം വടശേരിലച്ചനറിയാം, മതപരമായ ഒന്നല്ലായെന്ന്.

റോമായുടെ പ്രാമുഖ്യം വൈദികമോ രാഷ്ട്രീയമോ

റോമിലെ സിംഹാസനത്തിനും റോമിലെ മെത്രാനും റോമൻ ചക്രവർത്തിമാരുടെ ഭരണകാലത്തു അവരുടെ അധികാരസീമയിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു മതപരമോ, വൈദികമോ, ആദ്ധ്യാത്മികമോ, അല്ലാ പ്രത്യാഗത രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു രാഷ്ട്രീയമായ കാരണങ്ങളാൽ തലസ്ഥാനനഗരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിൽനിന്നു കാലാനുസൃതം ഉത്ഭുതമായതാണ്. അങ്ങനെയല്ലാ എന്നു സമർത്ഥിക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ ഭരണപ്രമുഖതയിൽ ആവേശഭരിതരായിത്തീർന്ന ചില ഭരണാധികാരികളും അവരുടെ ഹിതാനുവർത്തികളും പലപ്പോഴും ആ അക്രൈസ്തവറോമൻ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ രക്തത്തുള്ളിലിൽ ഉത്സുകരായി വർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാതെ ക്രൈസ്തവമതസിദ്ധാന്തത്തിലോ, സഭാഘടനയിലോ, സുന്നഹദോസ്സു നടപടികളിലോ അധിഷ്ഠിതമല്ല. 381-ൽ സമ്മേളിച്ച രണ്ടാം സാർവത്രിക സുന്നഹദോസിന്റെ മൂന്നാം കാനോനായും 45-ൽ സമ്മേളിച്ച് റോമിലെ ലിയോ പാപ്പായുടെ ഹിതാനുസരണം നടത്തിയ കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ 28-ാം കാനോനായും ഈ സത്യത്തെ ഉച്ചേഷുരം ഘോഷിക്കുന്നു. "That the bishop of Constantinople have the prerogative of honour, next after the bishop of Rome, because it (Constantinople) is New Rome" (Canon III of the Council of Constantinople).—കന്യന്തിനോപ്പോലീസ് പുതിയ റോമായാകയാൽ, റോമായുടെ മെത്രാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഉൽകൃഷ്ടപദവികളുടെ വിശേഷാധികാരം കന്യന്തിനോപ്പോലീസിലെ മെത്രാനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കന്യന്തിനോപ്പോലീസിനെ പുതിയ റോമ എന്നു വിളിക്കുവാൻ അതു ചക്രവർത്തിയുടെ തലസ്ഥാനനഗരമായി ഉയർത്തപ്പെട്ടതൊഴികെ മറ്റു യാതൊരു പ്രാധാന്യവുമില്ല. പത്രോസ് പൗലൂസ് ശാസ്ത്രീകന്മാരാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സിംഹാസനമായതുകൊണ്ടാണ് റോമയ്ക്ക് പ്രാധാന്യവും ഉൽകൃഷ്ടതയും ഉണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ അതിനോടു കന്യന്തിനോപ്പോലീസിനെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി പുതിയ റോമ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യുവാൻ രണ്ടാം സാർവത്രിക സുന്നഹദോസിൽ സമ്മേളിച്ച വിശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ ധൈര്യപ്പെട്ടുകയ്യില്ലായിരുന്നു. അവർക്ക് ഏകാഭിപ്രായമായി ബോധ്യപ്പെട്ടിരുന്നതു റോമ തലസ്ഥാനനഗരി എന്നുള്ള

നിലയിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നുമാത്രമാണെന്നാണ്. അതാണ് "പുതിയ റോമ" എന്ന പദസൃഷ്ടിക്ക് അവർ മുതിർന്നതും. രാഷ്ട്രീയമായ പ്രാധാന്യത്തിന്റെ രൂപത്തിലാണ് പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ മുറ മുൻ നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതും. അതായത് ഒന്നാമത് റോമ, രണ്ടാമത് അലക്സന്ത്രിയാ, പിന്നാലെ അന്ത്യോഖ്യാ ഇതു പിൻക്കാലത്തു മാറി റോമ, കന്യന്തിനോപ്പോലീസ്, അലക്സന്ത്രിയാ, അന്ത്യോഖ്യാ എന്നിങ്ങനെ ക്രമീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇനിയും കൽക്കദോനിയായുടെ—പാപ്പായുടെ ഹിതാനുസരണം നടത്തി തങ്ങളുടെ ഉത്തമബോധ്യത്തിനെതിരായി സന്നിഹിതരായിരുന്ന പിതാക്കന്മാരേക്കൊണ്ട് നിശ്ചയങ്ങളെ സമ്മതിച്ചിട്ടു പട്ടാളസുന്നഹദോസ്—28-ാം കാനോനാ കാണുക.

"Following in all respects (everywhere) the decrees of the Holy Fathers and recognising the Canon, which has been read, of the 150 Bishops most beloved of God (who assembled in the regal city of Constantinople, the New Rome, in the time of Theodosius the Emperor of Pious memory) we too decree and note the same things concerning the privilege of the most Holy Church of the same Constantinople which is new Rome: For, to the throne of Old Rome, because that was the imperial city the Fathers rightly (naturally) granted privileges, and removed by the same consideration, the 150 Bishops most beloved of God, have given the like privileges to the most Holy Throne of New Rome rightly judging that the city which was honoured with the seat of the Empire and the senate enjoying, too, the same civil privileges with the old imperial Rome, should be honoured as she is in ecclesiastical matters also being second and next after her."

"ഏതനറോമായാകുന്ന കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ എന്ന രാജകീയപട്ടണത്തിൽ പാവനസ് മരണീയനായ തേവോദോസ്യോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു കൂടിയ ദൈവത്തിനു പ്രിയതമന്മാരായ 150 ബിഷപ്പന്മാരാൽ വായിക്കപ്പെട്ട കാനോനെ ബഹുമാനിച്ചും പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ കല്പനകളെ എല്ലാവിധത്തിലും പാൻപറ്റിയും പുതിയ റോമാക്കുന്ന അതേ, കന്യന്തിനോപ്പോലീസിലെ സഭയുടെ പദവികളെ ഞങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ രാജകീയതലസ്ഥാനമായിരുന്ന പഴയ റോമസിംഹാസനത്തിന് അതർഹിക്കുന്ന പദവികൾ വിശാക്കന്മാർ ശരിയായി അനുവദിച്ചതുപോലെ പു

തിയതിനും അതേ കാരണത്താൽ അനുവദിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രിയതമനായ 150 ബിഷപ്പന്മാർ ആലോചിച്ചപ്പോൾ, സാമ്രാജ്യസിംഹാസനത്താലും സൈനാധിപതിയും ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഏറ്റവും പരിപാവനമായ നൂതനരോമം (കന്യന്തിനോപ്പോലീസ്) അതേ സാമ്രാജ്യപദവികൾ റോമിനേപ്പോലെ അർഹിക്കുന്നതായി അവർ മനസ്സിലാക്കി. സഭാസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ എങ്ങനെ റോമോ കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും അടുത്ത രണ്ടാംസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ സിവിൽകാര്യങ്ങളിലും അവർ പദവികൾ നൽകേണ്ടതാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

ഈ നിശ്ചയം അംഗീകരിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ റോമാപ്രതിപുരുഷന്മാർ ആവോളം ശ്രമിച്ചു. ഈവിധ കാര്യങ്ങളേക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കരുതെന്ന് തങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ശക്തിമത്തായി വാദിച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ അവരുടെ പ്രതിഷേധശബ്ദത്തിന് അശേഷം വിലകല്പിക്കാതെ സുന്നഹദോസ് ഏകാഭിപ്രായമായി അതു പാസ്സാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. കൽക്കദോനിയായുടെ ആരാംസമേളനത്തിൽ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനരൂപീകരണരംഗം ആവിർഭവിച്ചപ്പോൾ പ്രതിഷേധശബ്ദം ഉയർത്തിയ റോമാപ്രതിപുരുഷന്മാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സുന്നഹദോസിന് അഹിതമായ ഒരു നിശ്ചയത്തെ സുന്നഹദോസിനേക്കാണ്ട് അംഗീകരിപ്പിക്കുവാൻ സർവ്വശക്തിയും പ്രയോഗിച്ച ചക്രവർത്തിയും ഈ നിശ്ചയത്തോടനുക്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ദിയസ്തോറോസിൽനിന്ന് സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചവനും, ആപൽഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉദ്യക്ഷിച്ച് ഒരു മാപ്പസാക്ഷിയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ട ലിയോയുടെ പിണിയാളായി വർത്തിച്ചവനുമായ കന്യന്തിനോപ്പോലീസിലെ പാത്രിയർക്കീസ് അന്നു റോമലിയസും-ഇങ്ങനെ സുന്നഹദോസിലെ പ്രധാന നടന്മാരുൾപ്പടെ എല്ലാവരുംതന്നെ-ഏകാഭിപ്രായമായിട്ടാണ് ഇതു പാസ്സാക്കിയത്. ഈ സുന്നഹദോസിന്റെ 9-ാം, 17-ാം കാനോനുകളും ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്. ഈ കാനോനുകളിലും കന്യന്തിനോപ്പോലീസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തിന്തിയിൽ യാതൊരുവിധ പ്രവർത്തനവും മറ്റൊരു അധികാരിയിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല. റോമാ പാത്രിയർക്കീസിന് ആകമാനസഭയിൽ പരമാധികാരമുണ്ടെന്നല്ല-ഇല്ലെന്നാണ് ഈ നിശ്ചയങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്. രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു സമുന്നതമായ സ്ഥാനംപ്രാപിച്ച റോമിന് ഒന്നാംസ്ഥാനവും ആ കാരണംകൊണ്ട് ഉന്നതസ്ഥാന

ത്തെത്തിയിരിക്കുന്ന കന്യന്തിനോപ്പോലീസിന് രണ്ടാംസ്ഥാനവും ചക്രവർത്തിമാരുടെ പരിലാഭനയിൽ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ രാഷ്ട്രീയപ്രാധാന്യം ചക്രവർത്തിമാർ നൽകിയതിനെ മറുപുരുഷൻ അംഗീകരിച്ചതുമാണ് സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളിൽ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഒപ്പിനുശേഷം റോമാസിംഹാസനത്തിന്റെ പേരിൽ ആരെങ്കിലും ഒപ്പുവെക്കുന്ന പതിവുണ്ടായത്. അല്ലാതെ സഭയുടെ ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം റോമായ്ക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. കൽക്കദോനിയായുടെ 9, 17, 28 എന്നീ കാനോനുകൾ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ചതു നിയമവിരുദ്ധമെന്ന് ആരെങ്കിലും പറയുന്നെങ്കിൽ ഒന്നുകൽ അവർ സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന കള്ളന്മാരും ദുരധികാരമാഹികളും; അല്ലെങ്കിൽ അവ പാസ്സാക്കിയ 630-ലും ബിഷപ്പന്മാരാദിയായവർ, വിവേകരഹിതർ, പാരമ്പര്യം അറിയാത്തവർ, ചരിത്രം ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ, കള്ളന്മാർ ഇപ്രകാരമെങ്കിൽ രണ്ടാം എപ്പസ്കോപ്പസ് സുന്നഹദോസിന് ലീയോ കൊടുത്ത പേര് -കള്ളന്മാരുടെ സംഘം-അതിനനുയോജ്യമല്ലാത്തതു, കൽക്കദോനിയായ്ക്ക് വളരെ പറ്റിയതാണ്. യഥാർത്ഥത്തിലും അങ്ങനെയാണല്ലോ. നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ ഒപ്പിട്ടുകഴിഞ്ഞയുടൻ റോമാപ്രതിപുരുഷന്മാർ ഒപ്പുവെച്ചത് എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

6.) മൂന്നാമത്തെ സംഗതി നിഖ്യായിലെ പിതാക്കന്മാർ എല്ലാവരും തന്നെ റോമാസിംഹാസനത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നതിനാൽ ആ അധികാരത്തിന് വിധേയരായിരുന്നു എന്നുള്ള നിഗമനമാണ്. ബ. വടശേരിലുള്ളന്റെ ഈ അഭിപ്രായം മേല്പറഞ്ഞ ഒന്നും രണ്ടും കാര്യങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ മറ്റൊന്നാണ്. 451-ൽ സമ്മേളിച്ച കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിനു മുമ്പ് എപ്പോഴെങ്കിലും റോമാസിംഹാസനത്തിന് ബ. വടശേരിലുള്ളൻ പറയുന്നതുപോലെ ഒരു പരമാധികാരമുണ്ടായിരുന്നോ എന്നും, അങ്ങനെ ഒന്നിനെ ആരെങ്കിലും സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നോ എന്നും പരിശോധിച്ചുനോക്കാം.

ആദിമശതാബ്ദങ്ങളിൽ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലെ ക്രൈസ്തവകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പലതും കൂടുതൽ സമ്പർക്കം പാലിച്ചുവന്നിരുന്നതും, ആലോചനകളും അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതും അലക്സന്ദ്രിയൻ സഭാകേന്ദ്രമായിരുന്ന കാത്തോളിക്കോസായിരുന്നു. അല്ലാതെ റോമി

നോടായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ വർത്തിച്ചുവന്നതിൽ ഏറ്റവും പ്രമുഖവിഭാഗം സ്പെയിനിലെ സഭയായിരുന്നു. റോമാ സിംഹാസനത്തിൽ സ്റ്റീഫൻ പാപ്പാ ഭരണാനുജ്ഞയോടെയുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ പണ്ഡിതനും വിശുദ്ധനുമായിരുന്ന സിപ്രിയൻ അലക്സന്ദ്രിയൻ സഭയിൽ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്പെയിനിലുണ്ടായ മതപീഡ മുഖാന്തിരം അനേകർ സത്യാവിശ്വാസത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൂട്ടത്തിൽ രണ്ടു മെത്രാന്മാരും വിശ്വാസത്യാഗികളായിത്തീർന്നു. ഈ കാരണത്താൽ അവർ ഇരട്ടയും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു മാറ്റം രണ്ടു പേർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു വാഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തള്ളപ്പെട്ടവരിൽ ഒരുവൻ റോമിലെത്തി സ്റ്റീഫൻ പാപ്പായോടു സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. നീക്കംചെയ്യപ്പെട്ട രണ്ടുപേരെയും സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു പാപ്പാ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അനധികൃതമായ ഈ അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിൽ കവിതരായിത്തീർന്ന സ്പെയിൻ സഭാംഗങ്ങൾ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു തീരുമാനം അറിയിക്കുന്നതിനായി കാത്തുനിൽക്കുന്നതിൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചു. കാത്തുനിൽക്കുന്ന സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്തു വിശുദ്ധനായ സിപ്രിയൻ ഈ അപ്പീൽ തീർച്ച ചെയ്ത സ്റ്റീഫൻ പാപ്പായുടെ അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്നും, അതിനാൽ ആ അഭിപ്രായം നിരാകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നുമാണ്. ഈ തീരുമാനം പ്രയോഗത്തിൽ വരികയും ചെയ്തു. ഇതാണു റോമിലെ പാപ്പാ പാശ്ചാത്യരാജ്യത്തു തന്നെ മേൽക്കോയ്മ നടത്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ചതിനു ലഭിച്ച സമ്മാനം.

ഈ വിശുദ്ധ സിപ്രിയാനോസും റോമിലെ സ്റ്റീഫൻ പാപ്പായുമായി വേദവിപരീതികളാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന മാമോദീസായുടെ സാധ്യതയെ സംബന്ധിച്ച അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായി. വേദവിപരീതികളാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന മാമോദീസാ ശരിയായ മാമോദീസാ അല്ലാത്തതിനാൽ അവ ആവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നു സിപ്രിയനും പൗരസ്ത്യ മെത്രാന്മാരും വാദിച്ചു. അങ്ങിനെയല്ല, പാഷണ്ഡികളാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന മാമോദീസാ സാധ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും, അതിനാൽ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടുവാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നും സ്റ്റീഫൻ വാദിച്ചു. തമ്മിൽ മത്സരമായി. അന്ത്യോന്ത്യമുള്ള സ്റ്റേഫാസമ്പർക്കം വേർപെടുത്തുമെന്നുള്ള അവസ്ഥവരെ എത്തി. പോരാ, തന്റെ ഇംഗ്ലാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതാണു അതിനുള്ള മറുപടി എന്നു പറഞ്ഞു സ്റ്റീഫൻ പാപ്പാ വിശുദ്ധ സിപ്രിയനേയും

കൂട്ടരേയും തങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നു മോദിച്ചു. പക്ഷേ, സ്റ്റീഫന്റെ ഈ നടപടി വിജയം വരിച്ചില്ല. 87 മെത്രാന്മാരും അനേകം പട്ടാളക്കാരും ഒട്ടധികം സത്യാവിശ്വാസികളും സംബന്ധിച്ച ഒരു സുന്നഹദോസ് കാത്തുനിൽക്കുവെച്ചു വി. സിപ്രിയൻ നടത്തുകയും, സ്റ്റീഫൻ പാപ്പായുടെ ഉപദേശം തെറ്റാണെന്നും തങ്ങളുടെ ഉപദേശമാണു ശരിയെന്നും പണ്ഡിതമായി തീരുമാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. റോമിലെ മെത്രാൻ അലക്സന്ദ്രിയൻ സഭയുടെ മേൽ കർതൃത്വം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനയെ അവഗണിക്കുന്നത് ഒരു ഭോഷനല്ലാത്തതായി വി. സിപ്രിയാനോസ് എന്ന സഭാചരിത്രം അല്പമെങ്കിലും അറിയാവുന്നവർ കൈകൂപ്പി സമ്മതിക്കും. വി. സിപ്രിയൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാരണകം—

“We judge no one; we do not propose to put out of communion those who think otherwise, None of us wishes to prove as a Bishop of Bishops, or to force the agreement of his by a tyrannous terror. Every Bishop in the fullness of his liberty and authority retains the right to think for himself; he is no more amenable to the judgment of another than he is at liberty to judge others.”

(Kidd. Documents No. 156)

“നാം ആരെയും വിധിക്കുന്നില്ല. സ്വാഭാവികമായി വിപരീതമായി ചിന്തിക്കുന്നവരെ മുടക്കണമെന്നു നാം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നില്ല. ബിഷപ്പന്മാരുടെ ബിഷപ്പ് എന്നു ഭാവിക്കുന്നതിനാ, സഹ ബിഷപ്പന്മാരുടെ ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായത്തെ നിഷ്കൂല ഭീഷണിയാൽ ബലാൽക്കാരേണു, സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിനോ ഞങ്ങളിൽ ആരും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഓരോ ബിഷപ്പിനും—സ്വാധികാരത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പൂർണ്ണതയിൽ—സ്വയം ചിന്തിക്കുന്നതിന് അവകാശമുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരെ വിധിപറയുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തപ്രകാരം തന്നെ മറ്റൊരുവന്റെ വിധിക്കു അദ്ദേഹം വിധേയനുമല്ല.”

സ്റ്റീഫൻ മെത്രാൻ ഭീഷണി പ്രയോഗിച്ചു വുമായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം അതു അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ട റോമിൽ മാത്രം സ്വീകാര്യമായായി. അക്കാലത്തു സഭയിൽ നിലവിലിരുന്ന അഭിപ്രായഗതി വി. സിപ്രിയന്റെ വാചകത്തിൽ തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു—“and that whatever Peter was, so also were the other Apostles.” അതുകൊണ്ട്, പത്രോസിനെപ്പോലെ ത

നെ തോമ്മായുമെന്നു ചുരുക്കം.

മറ്റൊരു രംഗം കാണുക. രണ്ടാം സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസെന്നു റോമാ സഭയും അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കസ്സന്തിനോപ്പോലീസ് സുന്നഹദോസിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചത് അന്ത്യോഖ്യയിലെ മിലീത്തൂസ് ആയിരുന്നല്ലോ. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ സഭാചരിത്രം അല്പം അറിയുന്നതു രസാപഹമാണ്. 360-ൽ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനാധിപനായി ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട ഘട്ടം ആവിർഭവിച്ചു. പൗരസ്ത്യർ തങ്ങളുടെ പരിവനാസരിച്ച് ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ദേഹമാണ് മിലീത്തൂസ്. എന്നാൽ ഈ മിലീത്തൂസിനോടു് അസുഖം ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ വിഭാഗം പോളിനസ് എന്ന പട്ടക്കാരന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുകയും, റോമൻ സഭാവിഭാഗപ്രണയികളിലൊരാളായ ലൂസിഫർ എന്ന ദേഹത്താൽ ഈ പോളിനസ് തന്നെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു പേർ വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. റോമാസഭ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായി ഈ പോളിനസിനെയാണ് അംഗീകരിച്ചത്. റോമാ സഭ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് പോളിനസായിരിക്കെ അവർ അംഗീകരിക്കാതിരുന്ന മിലീത്തൂസ് ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചാണു രണ്ടാം സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസ് നടന്നത്. ഈ സുന്നഹദോസിനെ റോമാ സഭ അംഗീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. മിലീത്തൂസ് നിശ്ചിതനായി. പോളിനസ് ജീവനോടിരിക്കുന്നു. റോമാ മെത്രാനും കൂട്ടരും പോളിനസിനെ അന്ത്യോഖ്യാ മെത്രാനായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുവാൻ ആവുന്നത്ര പരിശ്രമിച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ, അ ശ്രമങ്ങൾ വിഫലങ്ങളായിത്തീരുകയും ഫ്ലാവിയൻ എന്നൊരു ദേഹം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു വാഴിക്കപ്പെടുകയും അധികാരത്തിലെത്തുകയുമാണു ചെയ്തത്. റോമാ മെത്രാന് എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകതയും പ്രാമാണ്യവും പരമാധികാരവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ മിലീത്തൂസ് അതെല്ലാം അവഗണിച്ചു സിംഹാസനത്തിൽ വാണതും, റോമാസഭ കൈകൂപ്പി സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചതും എങ്ങനെ?

മേലുദ്ധരിച്ച ചരിത്രങ്ങൾ റോമാ മെത്രാന് അദ്ദേഹം ഭരിച്ചിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലൊഴികെ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തുമുള്ള സഭകളിന്മേൽ യാതൊരുവിധ അധികാരാവകാശങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലായെന്നല്ലേ തെളിയിക്കുന്നത്. (തുടരും)

ബോംബെ ഇടവക
രണ്ടു് തിരുമേനിയെ തിരുമേനിയെ
സന്ദർശിച്ചു.
(ബോംബെ ലേഖകൻ)

20-8-53

മൂന്നാം ഇൻഡ്യൻ മിഷ്യനറിയാത്ര നടത്തുന്ന ബിഷപ്പു് മാർ പത്രോസ് ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി കൽക്കട്ടാമെയിലിൽ ഓഗസ്റ്റ് 7-ാം തീയതി പെട്ടട്ടിയാട്ടി ഇവിടെ എത്തി. വികാരി റവ. ഫാ. റി. ജി. കോശി എം. ഏ. യും ഇടവകാംഗങ്ങളും ചേർന്നു് തിരുമേനിയെ ഹാരമണിയിച്ചു സ്വീകരിച്ചു.

മെത്രാൻ സ്ഥാനലബ്ധിയിൽ തിരുമേനിയെ അനുമോദിക്കുന്നതിനായി ശനിയാഴ്ച വൈകിട്ടു കൂടിയ യോഗത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ പട്ടട്ടിവികാരി റവ. ഫാ. അലക്സാണ്ടർ, ആംഗ്ലിക്കൻ പട്ടട്ടിവികാരി റവ. ഫാ. ഈപ്പൻ, വൈ. എം. സി. ഏ. ജനറൽ സെക്രട്ടറി മി. ജോൺ ആൻറണി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ഞായറാഴ്ച തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും, കുർബാനമദ്ധ്യേ മിഷ്യനറിവേലയെ അസ്സദാക്കി പ്രസംഗിക്കുകയുമുണ്ടായി. ഞായറാഴ്ച വൈകിട്ടു മി. ജോജു് ജോസഫിന്റെ വീട്ടിലും, തിങ്കളാഴ്ച മി. ജോൺ ആൻറണിയുടെ വസതിയിലും, ചൊവ്വാഴ്ച മി. കയ്യൻ തോമസ്സിന്റെ വസതിയിലും വെച്ചു തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഓരോ പ്രാർത്ഥനായോഗം നടത്തുകയുണ്ടായി.

ബുധനാഴ്ച വൈകിട്ടു് 'ഡക്കാൻ ക്വീൻ' എന്ന തീവണ്ടിയിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പുനായിലേക്കു യാത്രപുറപ്പെട്ടു.

പേർഷ്യൻ ഓയിൽ കമ്പനികളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന നിരവധി സുറിയാനി സഭാമക്കളെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി പേർഷ്യയിലേക്കു പോകുന്ന നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ വീലക്സിനോസ് തിരുമേനി ഓഗസ്റ്റ് 13-ാംനു വ്യാഴാഴ്ച വൈകിട്ടു ബോംബെ വിമാനത്താവളത്തിലെത്തിയപ്പോൾ വികാരി റവ. ഫാ. കോശി അവർകളും ഇടവകാംഗങ്ങളും ചേർന്നു തിരുമേനിയെ സ്വീകരിച്ചു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് പട്ടട്ടിയിലെത്തി ലൂത്തിറിയ കഴിച്ചശേഷം വിശ്രമിച്ചു.

ശുനോരോ പെരുന്നാൾദിവസമായ ശനിയാഴ്ചയും, ഓഗസ്റ്റ് 16-ാംനു ഞായറാഴ്ചയും തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു. തിങ്കളാഴ്ച വൈകിട്ടു നടന്ന പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു. തിങ്കളാഴ്ച വൈകിട്ടു നടന്ന പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു.

ഭാരതത്തിലെ സുവിശേഷവയലുകളെ വിസ്തരിക്കരുതേ

(കെ.എം. തോമസ് ജംഷഡ്പൂർ)

ഇൻഡ്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യവസായികകേന്ദ്രം (Steel city of India) ആണ് ജംഷഡ്പൂർ. ടാറ്റാ കമ്പനിയുടെ സ്ഥാപകനായ ജംഷഡ്ജി ടാറ്റായുടെ സ്മാരകാർത്ഥമായി ഈ സ്ഥലത്തിന് ജംഷഡ്പൂർ എന്നും ടാറ്റാ നഗർ എന്നും നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പട്ടണത്തിന് വിസ്താരം ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു ചതുരശ്രമൈലും ജനസംഖ്യ രണ്ടു ലക്ഷവും ആണ്. Tata Iron & Steel Company കൂടാതെ, Tata Locomotive & Engg. Co. Ltd, Tinsplate Co. of India Ltd., Indian Coble Co. Ltd., Indian Steel & Wire Products Ltd., മുതലായ അനവധി കമ്പനികൾ പേരെയും ഈ സ്ഥലത്തുണ്ട്. ആദ്യമായി ഒരു Tube കമ്പനി ഇൻഡ്യയിൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ പോകുന്നത് ഈ സ്ഥലത്തു തന്നെയാണ്.

മലയാളികളായി 500-ൽപരം ആളുകൾ ഈ പലകമ്പനികളിലായി പേലചെയ്യുന്നുണ്ട്. മലയാളികൂടി സ്റ്റാനിനികളും നല്ല ഒരു സംഖ്യ ഉണ്ട്. റോമാക്കാരല്ലാത്ത സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾ നൂറോളം വരും. ഇതിൽ ഇവിടെയുള്ള അസ്പത്രിയിൽ വേല ചെയ്യുന്ന നേഴ്സുകളുടെ എണ്ണമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംഖ്യ കൂടാനുള്ള മുഖ്യകാരണം.

ഇന്ത്യയുടെ മിക്ക ഭാഗത്തും സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പട്ടക്കാരോ പള്ളികളോ ഇല്ല. അവരുടെ സൗകര്യവും സമയവും അനുസരിച്ച് എതെങ്കിലും പള്ളികളിൽ ദൈവാരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള അസൗകര്യങ്ങളാൽ പലർക്കും പള്ളിയിൽ പോകുവാൻ തന്നെ താല്പര്യം കുറഞ്ഞുപോകുന്നു.

ഈ സ്ഥലത്ത് പണ്ടുകാലം തന്നെ പ്രമുഖനായ ഇംഗ്ലീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ഉത്സാഹത്താൽ പട്ടണത്തിൽ പ്രധാനഭാഗത്ത് ഒരു ഭംഗിയായ ദൈവാലയം സെൻറ് ജോർജ്ജ് ചർച്ച് എന്ന

സ്തലം ഉണ്ടുണ്ട്. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് വി. കുർബാനയെപ്പറ്റി വിജ്ഞാനപ്രദമായ ഒരു ക്ലാസ്സ് എടുക്കുന്നുണ്ടായി.

പേരിൽ പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ പള്ളികളുടെ മാതൃകയിലാണ് പണികഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി, ബംഗാളി മുതലായ ഭാഷകളിൽ ആരാധനകൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെയുള്ള മലയാളികളുടെ ആവശ്യത്തിനായി ഈ പള്ളിയിൽ കുർബാനയൊ മറ്റു കർമ്മങ്ങളൊ നടത്തുന്നതിന് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ക്രിമമായി ഈ അവസരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് പട്ടക്കാരെ അഭാവത്താൽ സാധിക്കുന്നില്ല.

രണ്ടുവർഷം മുമ്പ് റവ. ഫിലിപ്പ് പള്ളിയിൽ എന്ന ഒരു യാക്കോബായ പട്ടക്കാരൻ ഭാഗാനായ റാസ് ഇവിടെവെച്ച് വി. കുർബാന നടത്തി. പിന്നീട് മാതേമ്മാസഭയിലെ റവ. റി. വി. തോമസ് കൽക്കട്ടായിൽ നിന്നും മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ ഇവിടെ വന്ന് കുർബാന നടത്തുക പതിവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠിത്വം പൂർത്തിയായതിനാൽ തിരികെ നാട്ടിലേക്കു പോയി.

ഇപ്പോഴത്തെ നി. ഫ. ദി. ശ്രീ. മാർ പത്രോസ് ഒസ്മാന്തിയോസ് തിരുമേനി, റമ്പാച്ചാർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടുവർഷം മുമ്പ് നടത്തിയ ഇൻഡ്യൻ പബ്ലിഷ്മെന്റിനടിയിൽ ഇവിടെ വരികയും മേൽ പറഞ്ഞ പള്ളിയിൽ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ പത്രോസ് ഒസ്മാന്തിയോസ് തിരുമേനി ജൂൺ മാസം 21-ാംനു ഇവിടെ വരികയും വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം രണ്ടുദിവസം ഇവിടെ താമസിച്ചതിന്റെ ശേഷം യാത്ര തുടരുകയും ചെയ്തു.

കൽക്കട്ടായിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരനായ ഒരു പട്ടക്കാരൻ ഉള്ളസ്ഥിതിക്ക്, അദ്ദേഹം മാസത്തിൽ ഒരിക്കലോ, രണ്ടുമാസത്തിൽ ഒരിക്കലോ സൗകര്യം പോലെ ഇവിടെ വന്ന് മലയാളി സഹോദരങ്ങളെ കാണുകയും അവരുടെ ആത്മീയകാര്യങ്ങളെ നടത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ഈ സ്ഥലത്ത് സ്വദേശികളായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ധാരാളം ഉണ്ട്. അവർ പല വിഭാഗങ്ങളിൽ പെട്ടവർ ആണ്. റോമാക്കാർ, എസ്. പി. ജി. മിഷ്യൻ, മെതോഡിസ്റ്റ്, ബാപ്റ്റിസ്റ്റ്, പെന്തക്കോസ്റ്റ് എന്നിങ്ങനെ പല വിഭാഗങ്ങളായി പ്ര

കൂവയറിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി ഇടവക

പേർഷ്യൻ കടൽതീരത്തെ ഒരു പ്രധാന എണ്ണ ഖനിയായ കൂവയറു്. അതു പൂർണ്ണമായും ബ്രിട്ടീഷ് കാരുടെ ഭരണത്തിലും അധികാരത്തിലുമാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ഓരോ കൊല്ലവും അനേകായിരം ടൺ എണ്ണ അവിടെനിന്നും ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗത്തേക്കും കയറ്റിഅയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള എണ്ണഖനനപ്രവർത്തനത്തിൽ അനേകം ഇൻഡ്യാക്കാർ എണ്ണകമ്പനികളിൽ ജോലിചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ഒരു റാല്ല പങ്ക് മലയാളികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണ്. ഇവരിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങൾ സംഘടിച്ച് ഒരു ചെറിയ ഇടവകയായി രൂപംപ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നറിയുന്നതു സന്തോഷപ്രദമാണ്. അവരുടെ 1952-ലെ വാർഷിക റിപ്പോർട്ട് ഇവിടെ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലെ ചില വിവരങ്ങൾ വായനക്കാരുടെ അറിവിനായി ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

വർത്തനം നടത്തുന്നു. ഇവർ മിക്കവാറും യൂറോപ്യൻ മിഷ്യനറിപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ മലങ്കരസഭയെക്കുറിച്ച് ചുരുക്കം ചിലർക്കെ ശരിയായ അറിവുള്ളൂ.

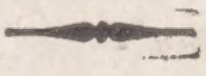
നമ്മുടെ തിരുമേനിമാരും പട്ടക്കാരും മറ്റും സുവിശേഷലോചനത്തിനായി ഇറങ്ങുമ്പോൾ, ഹിന്ദിയിൽ ഉപദേശിക്കുവാൻ അറിയാവുന്നവരെ കൂടെ കൊണ്ടുവരികയും ഇങ്ങനെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ നമ്മുടെ സഭയെക്കുറിച്ച് വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് അവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും. മലയാളത്തുകാരായ സഹോദരങ്ങളെ മാത്രം കണ്ടിട്ട് മടങ്ങി പോകുന്ന തിന്മക്കാൾ, ഇങ്ങനെയുള്ള സഞ്ചാരം മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഉപകരിക്കുമല്ലോ. വിദേശമിഷ്യനറിമാരുടെ പിന്മാറ്റം മൂലം പല സ്ഥലങ്ങളിലും വിശ്വസ്യന്മാരായ ഉപദേശകന്മാർ കുറഞ്ഞുവരുന്ന കാലമാണിതു്.

മലങ്കരസഭയുടെ ചുമതല ഇനിയെങ്കിലും നാം മനസ്സിലാക്കി ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യായുടെ പല ഭാഗത്തും ഉള്ള ക്രിസ്തീയസഹോദരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നമ്മെക്കുറിച്ച് ശരിയായി അറിയിക്കുകയും ദൈവത്തെ നൂറാൻ സുവിശേഷവേലയ്ക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ സമയത്തെ നാം തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുകയും വേണം.

കൂവയറിലെ ഇടവകയ്ക്ക് ഒരു പട്ടക്കാരൻ സ്ഥിരമായിട്ടില്ല. തന്മൂലം ക്രമമായി കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം അവർക്കില്ല. എന്നിരുന്നാലും അവർ എല്ലാവരും ഒരു സമൂഹമായി ഒന്നിച്ചുകൂടി ഒരു പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷ നടത്തുക പതിവാണ്. ഇതിന് അവർ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് അവിടുത്തെ ആംഗ്ലിക്കൻ പള്ളിയുതന്നെ. എന്നാൽ ചില സൗകര്യക്കുറവുകൊണ്ട് അതുവിട്ടു കഴിഞ്ഞ ജനുവരി മുതൽ ഇൻഡോപാക്കിസ്ഥാൻ സ്ക്രൾ ആണ് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. കുറച്ചുകൂടി സഭാംഗങ്ങൾക്കുമുമ്പ് നടന്ന ഒരു പ്രധാന സംഗതി മൂസലിം ലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായ പൗലൂസ് മാർ ഖഹനാൻ തിരുമേനിയുടെ സന്ദർശനമായിരുന്നു. മാർച്ച് 10-ാം തീയതി തിരുമേനി അവിടെ എഴുന്നള്ളി നാലുദിവസം താമസിച്ച് എല്ലാസഭാംഗങ്ങളെയും കാണുകയുണ്ടായി. ഈ സന്ദർശനത്തിനിടയ്ക്കു കൂവയറിലുള്ള ആംഗ്ലേയപള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷ നടത്തുകയും, റോമൻകത്തോലിക്കാപള്ളിയിൽ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മലങ്കരിയിൽ നിന്നുള്ള ആളുകളെ തിരുമേനി പ്രത്യേകം വിളിച്ചു കാണുകയും മലങ്കരയിലെ സഭാവഴക്കുകൾ അവസാനിച്ചുകാണുവാൻ ആകാംക്ഷ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വഴക്കുകൾ അവസാനിച്ചാൽ ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹം മലങ്കര സന്ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമിക്കുന്നതായും പ്രസ്താവിച്ചു.

യറുശലേമിലെ ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷപ്പ് കൂവയറു സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഓർത്തഡോക്സ് സമൂഹക്കാരെയും സന്ദർശിക്കുകയും ശനിയാഴ്ച സന്ധ്യയ്ക്കുള്ള സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസംഗത്തിൽ പ. കാതോലിക്കാബാതിരുമേനിയുമായി യറുശലേമിലും ലണ്ടനിലും വച്ചു പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വസ്തുതയും സുറിയാനിസഭയെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതിപ്പിനെപ്പറ്റിയും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു.

അപ്പോസ്തോലിക ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ സംഗതികളും മാർ തേവോദോസിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ സ്വീഡനിലെ ലൂണ്ട് എന്ന സ്ഥലത്തുവച്ച് നടന്ന Faith and Order കൺഫറൻസിൽ മലങ്കരസഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്ന ഫാദർ പീലിപ്പോസുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ വരികയും യൂറോപ്പിൽ നിന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മട

വാർത്തകളും കുറിപ്പുകളും

ബിഷപ്പ് ജോൺസഫവോസ്കോഫ്

സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് ബിഷപ്പായ റൈറ്റ് റവ. ജോൺസഫവോസ്കോഫ് ജപ്പാൻ തുടങ്ങിയ വിദൂരപൂർവ്വദേശങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചശേഷമുള്ള മടക്കയാത്രാമധ്യേ ആഗസ്റ്റ് 19-ാം തീയതി ദേവലോകം അരമനയിൽ എത്തുകയും 21-ാം നമ്പരെ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സിലെ അതിഥിയായി താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. റഷ്യൻ രാജവംശത്തിൽപ്പെട്ട ഇദ്ദേഹം റഷ്യൻ മതപീഡനം മൂലം മാതൃരാജ്യം വിടാൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്ന ഒരു റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗമാണ്. റഷ്യയിലെ സഭയും പുരോഹിതവർഗ്ഗവും തങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയചുമതലകൾ വിസ്മരിച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യലോലുപതയായിത്തീർന്നതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ ദൈവശിക്ഷയാണു കമ്യൂണിസമെന്നും, റഷ്യയിൽ വമ്പിച്ച ഒരു ജനവിഭാഗം ദൈവവിശ്വാസവും സഭാസ്നേഹവും ഉള്ളവരാണെന്നും ഇന്ന് അവർ വേണ്ടുപോളും അനുതപിക്കുന്നുണ്ടെന്നും വീണ്ടും റഷ്യൻജനത കമ്യൂണിസത്തിൽനിന്നും മോചനം പ്രാപിക്കുമെന്നു താൻ അശിക്കുന്നുവെന്നും റഷ്യയിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ പതിമൂന്നുശതമാനം മാത്രമാണെന്നും പക്ഷേ പട്ടാളവും അധികാരവും അവർ കയ്യടക്കിയിരിക്കയാണെന്നും ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണമധ്യേ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

കുയാത്രയിൽ കൂവയറു സന്ദർശിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു എങ്കിലും എഴുത്തു അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടുന്നതിനു താമസിച്ച് പോയതുകൊണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രാപരിപാടിയിൽ ഇതുകൂടി ചേർക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല.

ദിവ്യശ്രീ ഈ. മാത്യുസ് റമ്പാൻ (H. G. Mar Coorilos) കൂവയറു സന്ദർശിക്കാമെന്ന് സമ്മതം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ കമ്പനിക്കാരുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ഹിറാ അഴിയിലെ ശുശ്രൂഷകർ നടത്തുന്നതിന് ദിവ്യശ്രീ ദാനിയേൽ റമ്പാനെ (H. G. Mar Philexinos) ക്ഷണിക്കുകയും അദ്ദേഹം ചെല്ലാമെന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തതാണ്. എന്നാൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം മൂലം ആ പരാപാടി നടപ്പിൽ വന്നില്ല.

കാതോലിക്കാദിനം ഈ ഇടവകയിലും അംഗീകരിക്കുകയും 83 രൂപാ വിരിവു ലഭിക്കുകയും

20-ാം നമ്പർ കോട്ടയത്തു് ജോൺ ഹാളിൽ വെച്ച് നടത്തപ്പെട്ട സ്റ്റുഡൻറ്സ് അസോസിയേഷന്റെ ഒരു യോഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചു. പഴയസിമ്മനാരിയും തിയോളജിക്കൽസിമ്മനാരിയും സന്ദർശിച്ചു.

21-ാം നമ്പർ അദ്ദേഹം ഓരോ ദയറായിൽ എത്തി മാർ ക്രൂറിലോസ് തിരുമേനിയേയും, റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗമായ ഫാദർ ലാസറസിനേയും, പത്തനംതിട്ടെ എത്തി കാതോലിക്കേറു് കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ ഡോ. സെർനോവിനെയും സന്ദർശിച്ചശേഷം അമേരിക്കയിലേക്കു പോയിരിക്കുന്നു.

ഹോംസിലെ ദൈവാലയത്തിൽ വി. ദൈവമാതാവിന്റെ ഇടക്കെട്ട്

(1953 ജൂലൈ 20-ാം നമ്പർ ഹോംസിൽനിന്ന് മാർ അബ്രഹാം പാത്രിയർക്കീസ് തിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറി ബ. ബർനാബാ റമ്പാൻ അവർകൾ അയച്ച കത്തു്—)

“കഴിഞ്ഞ വർഷം വി. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സിലേക്കു ചില പുരാതനലിഖിതങ്ങൾ കണ്ടുകിട്ടുകയുണ്ടായി. അവയിൽ ഒന്നു ക്രി. 1852-ൽ സുറിയാഇടവകക്കാർ മർദ്ദിൻ ഇടവകക്കാർക്കെഴുതിയ ഒരു പ്രാചീനവൃത്താന്തക്കുറിപ്പാണ്. അതിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു - - -

ചെയ്തത് കേന്ദ്രത്തിലേക്കു് അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്.

കാലം ചെയ്ത മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനിയുടെയും ദിവംഗതനായ റി. ഐ. ജോസഫ് ചന്ദ്രന്റെയും, വി. യോഗത്തിൽ അനുശോചിക്കുന്നതിനു യോഗങ്ങൾ കൂടിയിട്ടുണ്ടു്.

മാർ പീലക്സീനോസ് തിരുമേനി കൂവയറിൽ

കുവയറു് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവക സന്ദർശനാർത്ഥം മാർ പീലക്സീനോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ആഗസ്റ്റ് 12-ാം തീയതി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കുറെ ദിവസം ബോംബെ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ താമസിച്ചശേഷം വിമാനമാർഗ്ഗം കൂവയറിലേക്കു എഴുന്നള്ളി. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ അവിടെ താമസിച്ച് താരുമേനി നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ ആത്മീകകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതാണ്.

മുസലിമെ മാർ പത്രോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കല്പനപ്രകാരം ഹോംസ് പട്ടണത്തിലെ വി. മാതാവിന്റെ സൂനോറെ പള്ളി പൊളിച്ചു പണിയിച്ചപ്പോൾ വി. ത്രോണോസിനകത്തു ഒരു സ്ഫടികപ്പാത്രത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദൈവമാതാവിന്റെ അരക്കെട്ടു കാണപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ ഇതിൽ വളരെ സന്തോഷിക്കുകയും അതിൽനിന്നും അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.....പ്രസ്തുത തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനായ അസ്തർ—യൗസേപ്പകശീശായുടെ (ഇദ്ദേഹം പിന്നീട് പാത്രിയർക്കീസായി) ഒരേഴുത്തിലും ഈ അരക്കെട്ടിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തിയതിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു കേൾവിയുണ്ടെന്നു ഹോംസുകാരായ ചില വൃദ്ധന്മാർ പറയുകയുണ്ടായി. ഈ അറിവുകളെ അസ് പദമാക്കി വി. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ അജ്ഞയനുസരിച്ച് പ്രസ്തുത ത്രോണോസ് ക്ഷിപ്തനോക്കി പരിശോധിച്ചു. ഈലിയാ എന്നു പേരുള്ള സുവിശേഷകനായ മാലായാരുടെ കാലത്തു ക്രി. 59-ൽ ഈ പള്ളി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും പിന്നീട് 1852-ൽ മുസലിമെ മാർ പത്രോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലത്തു പുതുക്കി പണികഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു ഒരു ലിഖിതവും അതോടുകൂടി വിചിത്രകൊണ്ടുകെട്ടിയ ഒരു കൽച്ചെപ്പും ലഭിച്ചു. അതിനകത്തു് ഒരു സ്ഫടികപ്പാത്രത്തിൽ വി. ദൈവമാതാവിന്റെ ഇടക്കെട്ടു ചുറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുകയും ചെയ്തു. പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽത്തന്നെ അതിന്റെ പഴക്കം ദൃശ്യമായിരുന്നു. പ. ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണ് അതു തുറന്നത്. പഴക്കത്തിന്റെ അധികംകൊണ്ടു അതിനു ചില കേടുപാടുകൾ സംഭവിച്ചിരുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അത്യാദരവോടെ അതെടുത്തു് ആഘോഷിച്ചു ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചു.

തദ്വസരത്തിൽ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന വിവിധ ക്രൈസ്തവ വിഭാഗക്കാരുൾപ്പെട്ട ഒരു വലിയ ജനാപലി ഈ വിശുദ്ധ വസ്തുവിൽനിന്നു് അനുഗ്രഹംപ്രാപിച്ചുവെന്നും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. (സീയോൻസന്ദേശം)

ദൈവമാതാവിന്റെ ഇടക്കെട്ടു ഹോംസിലെ പ്രസ്തുത ദേവാലയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാലാണ് അതിനു സൂനോറെപള്ളി (സൂനോറോ-ഇടക്കെട്ട്) എന്ന പേരു പറ്റാൻ ഇടയായത്. ഈ ഇടക്കെട്ടിനെപ്പറ്റി ദിവംഗതനായ മാർ പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കാലത്തു അന്വേഷണം നടത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനപ്ര

കാരം പ്രസ്തുത പള്ളിയുടെ ത്രോണോസ് പൊളിച്ചു നോക്കിയതിൽ സൂനോറോ കണ്ടുകിട്ടുകയും ആ ദിവ്യ വസ്തു അവിടെത്തന്നെ സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുകയും ചെയ്തതായി സ്കീബാശെമ്മശൻ (പിന്നീട് മാർ ഒസ്മാന്ത്യാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ) മലങ്കരയിൽ പലരോടും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ സൂനോറോ കണ്ടെടുക്കുന്നതിൽ ആ അറിവും പ്രയോജനപ്പെട്ടിരിക്കും.

മാവേലിക്കര കോളേജ്

മാവേലിക്കര കോളേജ് സ്ഥാപനസംരംഭങ്ങൾ കൊല്ലം സഹായമെത്രാൻ മാർക്വീഡോസ് തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിലും ശ്രീ ഇ. ജോൺപീലിപ്പോസിന്റെയും മറ്റും അത്യുത്സാഹപൂർവമായ പരിശ്രമത്തിലും ത്വരിതഗതിയിൽ നടന്നുവരുന്നു. സമീപ ഇടവകകളിൽനിന്നും എഴുപത്തയ്യായിരം രൂപയുടെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. സെപ്റ്റംബർ 10-ാംന- വി. കാരോലിക്കാബാവാതിരുമേനിയാൽ കോളേജിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം നിർവഹിക്കപ്പെടത്തക്കവണ്ണമാണ് താൽക്കാലികമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

കൊല്ലം സെൻറ് പോൾസ് ഹോസ്റ്റൽ

സ്ഥലത്തെ സെൻറ് തോമസ് അസോസിയേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കൊല്ലം പട്ടണത്തിൽ റവ. ഫാ. കെ. വി. പൗലൂസ് ബി.ഡി. വാർഡനായും ശ്രീ. കെ.സി. മാത്യു ബി.എ. സബ് വാർഡനായും സെൻറ് പോൾസ് ഹോസ്റ്റൽ എന്ന പേരിൽ സ്ഥലത്തെ കോളേജുകൾക്കു് സമീപമായി ഒരു ഹോസ്റ്റൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

വൈദിക ചരമം

തിരുവല്ലാ പാലിയേക്കര, തെക്കേപ്പുത്തൻ പള്ളി, നെടുമ്പ്രം വേങ്ങൽ എന്നീ ഇടവകകളുടെ വികാരിയായിരുന്ന ദി. ശ്രീ. മണലിൽ മാത്യൂസ് കത്തനാർ അവർകൾ 22-ാംന- രാത്രി കർത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ചു. ഉത്സരീരം 23-ാംന- മാർ അത്താനാസ്യോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാതിരുമനസ്സിലെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ പാലിയേക്കര പള്ളിസെമിറ്ററിയിൽ പ്രത്യേകം സജ്ജമാക്കപ്പെട്ട കല്ലറയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. പരേതനായ ബ. അച്ചന്റെ ആത്മാവിനു ദൈവം നിത്യശാന്തി നൽകുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

THE MALANKARA SABHA

License No. 475 dated 11th April 1946—Registered No. M. 6125.

കൊല്ലം ഭദ്രാസന മർത്തമറിയംവനിതാ സമാജം ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെ കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലത്തെ സഞ്ചാര റിപ്പോർട്ട്

പ: കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സിലെ നിയമനകലനയ്ക്കു ശേഷം, കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലക്കാലം കൊണ്ട് 44 ഇടവകകളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും, 50 സമാജങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, അഞ്ചു വനിതാസമാജവാർഷികയോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുകയും, ഓതറവച്ചു നടന്ന വിദ്യാർത്ഥി നികോൺഫറൻസിൽ കൊല്ലം ഭദ്രാസന വനിതാ സമാജപ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം 2000 മൈൽ സഞ്ചരിക്കുകയുണ്ടായി.

കുറിപ്പു മുതൽ കന്യാകുമാരിവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന കൊല്ലം ഭദ്രാസനത്തിൽ, 130 പള്ളികളുണ്ട്. അധികപള്ളികളും, മാസത്തിൽ ഒരു ഞായറാഴ്ച മാത്രം വി: കുർബാന ഉള്ളവകളാണ്. രണ്ടുമാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ വി: കുർബാന നടത്തുന്ന പള്ളികളുമുണ്ട്. ദൂരെനിന്നും വരുന്ന പട്ടക്കാരാകയാൽ, വി: കുർബാന കഴിഞ്ഞാൽ, ഉടനെ തിരിച്ചുപോകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെയുള്ള ഇടവകകളിലെ ജനങ്ങളെ വിശിഷ്ടിപ്പിക്കുവാൻ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും, മറ്റു ദിവസങ്ങളിലും അത്യാലോചന ചെയ്യുന്ന അനേകം

സഭക്കാർ ഇവരുടെ ഇടയിൽ വലിയ വേലചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. അങ്ങനെ ഒരുഭാഗം ജനങ്ങൾ നമ്മുടെ സഭയ്ക്കു ഭിംസവും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് അറിയാൻ കഴിയും. മേലാലങ്കലും അതിനിടവരാതെയിരിക്കത്തക്കവണ്ണം എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും ഇടവകജനം മുഴുവൻ പള്ളികളിൽ കൂടി, പ്രാർത്ഥന നടത്തത്തക്ക ക്രമീകരണങ്ങൾ എത്രയും വേഗം ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. പല ഇടവകകളിലും സണ്ടേസ്കൂൾ, വനിതാസമാജം മുതലായ ആത്മീയപ്രവർത്തനങ്ങൾ പേരിനു മാത്രമേ നടക്കുന്നുള്ളൂ. എല്ലാ കുട്ടികളും സണ്ടേസ്കൂളിൽ വരത്തക്കവണ്ണവും, ഒരു വീട്ടിൽനിന്ന് ഒരു സ്ത്രീവിതമെങ്കിലും വനിതാസമാജത്തിൽ സംബന്ധിക്കത്തക്കവണ്ണവും വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ജനസംഖ്യയിൽ പകുതിവരുന്ന സ്ത്രീജനങ്ങളെ ഒന്നായി സംഘടിപ്പിച്ച്, ആത്മീയമായി മുന്നോട്ടു നയിക്കുമെങ്കിൽ, തിരുസഭയുടെ പുരോഗമനത്തിന് അതു വലിയ സഹായമായിത്തീരുന്നതാണ്. അങ്ങിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും, അവസരമുണ്ടെങ്കിൽ ചുമതലയിൽപ്പെട്ട സംഘങ്ങളെ സന്ദർശിക്കത്തക്കവണ്ണം, 25 ഇടവകകൾക്ക് ഒരു സഞ്ചാരസെക്രട്ടറിയെ വിതം നിയമിക്കുന്നത് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഇത്രയും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ആരോഗ്യം തന്ന ദൈവത്തെ നന്ദിപൂർവ്വം സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് ഈ റിപ്പോർട്ട് തിരുസഭ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. (കെ. കോശി, സെക്രട്ടറി)

മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിക്കു സ്വീകരണം

കോട്ടയം ഭദ്രാസന സഹായമെത്രാൻ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിക്കു ആഗസ്റ്റ് 24-ാംനാളെ രമല്ലൂർ ചാപ്പലിൽ വെച്ച് ഒരു സ്വീകരണം നടക്കപ്പെടുകയും തിരുമേനി ചാപ്പലിൽ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മദ്യവർജ്ജനമഹായോഗം

പുതുപ്പള്ളി കേന്ദ്രമാക്കി ഏതാനും വർഷങ്ങളായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന മദ്യവർജ്ജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മൂന്നാമതു വാർഷികസമ്മേളനം പുതുപ്പള്ളി ഫൈസ്കൂൾ മൈതാനത്തുവെച്ച് ആഗസ്റ്റ് 24-ാം തീയതി മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ മ

ഹനിയ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. മദ്യം മിതമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്നും അതിൽ പോഷകാംശമുണ്ടെന്നുമുള്ള ചിലരുടെ വാദത്തെ അദ്ധ്യക്ഷൻ തിരുമേനി ചെല്ലിച്ചു പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി.

ക്രിസ്ത്യൻ എം.വി.മാരുടെ തീവേരം

വിദേശമിഷ്യണറിമാരുടേതുള്ള ക്രിസ്ത്യൻ മിഷ്യണറിമാർക്കു തങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങളും സുവിശേഷവേലകളും നിർവഹിക്കുന്നതിനു നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഷമതകളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം പാർലമെൻറിൽ 45 ക്രിസ്ത്യൻ മെംബർമാർ ഒപ്പിട്ട് ഇന്ത്യൻ അഭ്യന്തരമന്ത്രി ഡാ. കെ. ജി. വിനു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

